

OBSAH:

Afričančata	6
Alison Gross	7
Aljaška	8
Alkohol	9
Amazonka	10
Anděl	11
Až se s tebou tvá milá rozloučí	12
Až vzlétnou ptáci	13
Báječná ženská	14
Barevný šál	15
Batalion	16
Bedna vod whisky	17
Bible	18
Blátivá cesta	19
Bláznova ukolébavka	20
Blizzard	21
Blowing in the wind	22
Blues Folsomské věznice	23
Bonsoir, mademoiselle Paris	24
Buráky	25
Cizinec	26
Clementine	27
Čarodějnice z Amesbury	28
Červená řeka	29
Červený kamení	30
Dajána	31
Dál, dál, dál	32
Dej mi víc své lásky	33
Delfíni	34
Dědečkovy hodiny	35
Dialog u televizoru	36
Dívka s vlasem medovým	37
Divokej tymián	38
Dlouhá cesta	39
Dlouhý černý závoj	40
Dobrodružství s bohem Panem	41
Dokud se zpívá	42
Doney Gal	43
Drak železnák	44
Dům U vycházejícího slunce	46
Dva tuláci	47
Felina	48
Franky Dlouhán	49
Grónská písnička	50
Hej, kočí	51
Hejno vran	52
Hlídač krav	53
Hlídej lásku, skálo má	54
Ho ho Watanay	55
Hobo	56
Holubí dům	58

House of the rising sun	59
Hráz	60
Hrobař	61
Hučka	62
Hudsonský šify	63
Hvězda na vrbě	64
Chajda kůrová	65
Chodím po Broadwayi	66
Island	67
Já odcházím	68
Jako kotě si příst	69
Jarmila	70
Jaro	71
Jaro na Aljašce	72
Jarní kurýr	73
Jarní tání	74
Jedině Joe	75
Jenoféfa	76
Jesse James	77
Ješitnej chlap	78
Johanka	79
John Brown	80
John Brown's Body	82
John Hardy	83
Jó, třešně zrály	84
Kalifornie	85
Kamarád	86
Kapr	87
Kdo vchází do tvých snů	88
Kdybys měla má panenka	90
Kdyby tady byla taková panenka	91
Když mě brali za vojáka	92
Když náš táta hrál	93
Kopyta a hřívá	94
Kotva	95
Král podzim	96
Krásnou vysočinou	97
Krásný je vzduch	98
Krinolína	99
Krutá válka	100
Kryté vozy	101
Kůň bílý	102
Lachtani	103
Lodníkův lament	104
Laredo (Kovbojův nářek)	105
Listopad	106
Little Big Horn	107
Mám spoustu divnejch přání	108
Mávej	109
Metro pro krtky	110
Milenci v texaskách	111
Míle	112
Mississippi blues	113
Montgomery	114

Mračí se, mračí	115
Mravenčí ukolébavka	116
My Bonnie	117
Na časy blýská se	118
Nadějí, láskou i vírou	119
Náhrobní kámen	120
Na kameni kámen	121
Na vánoce ráno	122
Návrat	123
Nevidomá dívka	124
Nezacházej, slunce	125
Niagara	126
Noc na Karlštejně	127
Nové Skotsko	128
Odjíždím	129
Okoř	130
Old time religion	131
Oranžovej expres	132
Oregon	133
Otec a syn	134
Pampelišky	135
Panenka	136
Pane bože, vod tý lásky zachraň nás	137
Paneláky	138
Papíroví draci	139
Parta z ranče Y	140
Patrick	141
Pět set mil	142
Píseň malých pěšáků	143
Píseň zhrzeného trampa	144
Pojedou	146
Poslední flám	147
Pověste ho vejš	148
Pramínek vlasů	149
Prosinec	150
Přes pláně	151
Purpura	152
Ročník 47	153
Rodné údolí	154
Rosa	155
Rovnou	156
Rozhovor u televize	157
Růže z papíru	158
Růže z Texasu	159
Růžička	160
Rybářská balada	161
Samota	162
Sbohem, lásko	163
Sedla vrzání	164
Sedm dostavníků	165
Severní vítr	166
Severní vítr	167
Slavíci z Madridu	168
Slaboch Ben	169

Slída	170
Sedím na pátým patníku	171
Smutný psaní	172
Stará archa	173
Starý příběh	174
Stánky	175
Šlapej dál	176
Širý proud	177
Tak já jdu dál	178
Tak šel čas	179
Tak už mi má holka mává	180
Telátko oblíbené	181
Tesař (The House Carpenter)	182
Tereza - Osamělý město	184
The sound of silence	185
Tisíc mil	186
Toronto - Osadní píseň	187
Toulavej	188
Tramp	190
Trh ve Scarborough	191
Tři citróny	192
Tři čuníci	193
Tři kříže	194
Tulácké blues	195
Tulácký ráno	196
Tunel jménem Čas	197
Tvůj čas	198
U tří louží	199
Ukolébavka	200
Už vyplouvá loď John B	201
Valčíček	202
Válka růží	203
Veď mě dál, cesto má	204
Velrybářská výprava	205
Vítr to ví	206
V moři je místa dost	207
Vodník	208
Vůz do Tennessee	209
Watanay	210
Yellow Submarine	211
Západní vítr	212
Zátoka	213
Zatracenej život	214
Zelené pláně	215
Zítرا ráno v pět	216
Zlatokop Tom	217
Ze všech chlapů nejšťastnější chlap	218
Zůstávám sám	220
Zvláštní znamení touha	221
Žít, žít	222

Písničky na dvě stránky:

44 Drak Železnák

56 Hobo

80 John Brown

88 Kdo vchází do tvých snů

144 Píseň zhrzeného trampa

182 Tesař (The House Carpenter)

188 Toulavej

218 Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Afričančata

Jarek Nohavica/ Karel Plíhal

1.

C Ami Dmi G C
V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,
Ami Dmi G C
mezi stromy je tam honí Afričančata,
F G C Dmi G
načančané Afričanče jako uhel černé je,
C Ami Dmi G C F G C G C
ráno skočí na saranče a jede do Quineje. nanananananana na na na

2.

Děvčata tam honí kluky a kluci zase děvčata,
k nám to mají trochu z ruky, Afričančata,
přes moře a přes potoky, dva tisíce šest set mil,
na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.

3.

Průšvih je, když Afričanče černé jak mé boty,
narodí se naši Anče od nás z Dolní Lhoty,
ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,
hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na...

Alison Gross

Assonance

Cap. I

1.

Emi D G H7 Emi D G Ami H7
Když zapadlo slunce a vkradla se noc a v šedivých mracích se ztrácel
den,

Emi D G H7 Emi D H7 Emi
a když síly zla ve tmě převzaly moc, tu Alison Gross vyšla z hradu ven.

Tiše se vplížila na můj dvůr a jak oknem mým na mě pohlédla

tak jen kývla prstem a já musel jít, a do komnat svých si mě odvedla.

Refrén:

Emi D Emi D Emi
Alison Gross a černý hrad, ze zlověstných skal jeho hradby ční
Emi D Emi H7 Emi A H7
Alison Gross, nejodpornější ze všech čarodějnic v zemi severní.

2.

Složila mou hlavu na svůj klín a sladkého vína mi dala pít.
Já můžu ti slávu a bohatství dát, jen kdybys mě chtěl za milenku mít!

Mlč a zmiz babo odporná ! Slepý jak krtek bych musel být!
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát než Alison Gross za milenku mít!

3.

Přinesla plášť celý z hedvábí, zlatem a stříbrem se celý skvěl.
Kdybys jen chtěl se mým milencem stát, tak dostal bys vše, co bys jenom
chtěl.
Pak přinesla nádherný zlatý džbán, bílými perlami zářící.
Kdybys jen chtěl se mým milencem stát, těch darů bys měl plnou truhlici.

4.

Stůj a mlč babo odporná ! Slepý jak krtek bych musel být!
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát než milencem tvým na chvíli se
stát!

Tu k ohyzným rtům zvedla černý roh a natřikrát na ten roh troubila
a s každým tím tónem mně ubylo sil až všechnu mou sílu mi sebrala.

5.

Pak Alison Gross vzala čarovnou hůl a nad mojí hlavou s ní kroužila
a podivná slova si zamumlala a v slizského hada mě zaklela.

Tak uplynul rok a uplynul den a předvečer svátku Všech svatých byl
a tehdy mě na místě, kde žil jsem jak had, se zjevila královna lesních
víl.

Dotkla se mě třikrát rukou svou a její hlas kletbu rozrazil,
a tak mi zas vrátila podobu mou, že už jsem se dál v prachu neplazil.

Aljaška

1.

G C G
Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
A D7
hromadu zlata já za zimu mám.
G C G
Šampaňský víno si do srubu dám,
C G
až jaro na Aljašku zavítá k nám.

2.

S dívenkou krásnou budu tam žít,
čeká na jihu, já chci si ji vzít.
Mosaznou postel si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.

3.

Z těch velkejch plánů však nezbylo nic,
já dva roky čekal a moh jsem i víc.
Teď už je vdaná a co z toho mám
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

4.

Nač věšet hlavu, že nedá se žít,
šampaňský víno já dál budu pít.
S partnery svými ho vypiju sám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.

Alkohol

1.

C Ami F G
 Já mám bol a ten bol mě bolí
 C Ami F G
 alkohol všechny rány zhojí
 C Ami F G
 kdybych já měl alkohol
 C
 vožral bych se až na mol.

2.

Na prahu svýho domu sedím
 na prázdnou láhev rumu hledím
 kdybych ...

3.

Sedíme u jednoho stolu
 hlava klimbá nám nahoru a dolů
 kdybych ...

4.

Dívka má už dávno chodí s jiným
 já to vím a necejtím se vinným
 kdybych ...

5.

Až umřu nechci patřit bohu
 kosti mé dejte alkoholu
 zavínil to alkohol
 já vožral jsem se až na mol.

6.

Whisky, džin, slivovice bílá
 alkohol to je moje milá
 kdybych ...

7.

Sedím sám, kytaru mám v klíně
 piju dál, zpívám písňě líně
 já malý uchlastaný Scott
 pouliční čistič bot.

Amazonka

Hop Trop

1.

A
C#mi,
 Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
Hmi
A
Hmi
E
 čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká
 už na táto slyší jinej, i když si tak neříká.

Refrén:

A
F#7
Hmi
 Nebe modrý zrcadlí se v řece která všechno ví,
A
Hmi
E
 stejnou barvou jako měly tvoje oči džínový.

3.

Kluci tenkrát co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
 Amazonka říkali a já hrdě přisvědčil.

4.

Tvoje strachy že ti mládí pod rukama utíká
 vedly k tomu že ti nikdo Amazonka neříká.

Refrén:

5.

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek, nosit dals ho nechtěla.

Refrén:

Ted' jsi víla z paneláku samá cetka samej krám,
 já si přál jen abys byla, pořád stejná, přísahám,
 Hmi
 A
 pořád stejná, přísahám

Anděl

Karel Kryl

1.

C Ami C G7
 Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
 C Ami C G7
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 C Ami C G7
 díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 C Ami C G7
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

Refrén:

C Ami C G7
 A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 C Ami C G7
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 C Ami C G7 C Ami C G7 C
 co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2.

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
 debatujete o bohu a hraní na vojáky,
 do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Refrén:

3.

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
 a tak jsem potbyl anděla, on oknem odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

Refrén:

Až se s tebou tvá milá rozloučí

1.

C G Ami
 Až se s tebou tvá milá rozloučí,
 F G
 vem do ruky svoji hůl,
 C G Ami
 na cestu si posvit' zlatou loučí,
 F G
 vím, že projdeš světa půl.

C Ami
 První tvé cesty povedou k neštěstí,
 C Ami
 poznáš je někde blízko předměstí,
 F G F G
 dej se tou třetí, hochu, neváhej,
 C G C
 dál, jen dál uháněj.

2.

Pak zavítáš do cizího města,
 tam přítele mám,
 dej se u něj zapsat do řemesla,
 postavíš si jednou vlastní krám.

Tam sedávaj černí chlapíci,
 námořník se svou bílou čepicí,
 poslouchej, co si spolu vypráví,
 když je gin otráví.

3.

Putykám, co mineš na ulici,
 nevyhýbej se a vejdi dál,
 uvidíš tam dívku na lavici,
 kolem chlapi, jak je vítr svál.

Pak vezmeš jí ruku do dlaní,
 bůh ví, bude to vyznání,
 teď už vím, co si budem lhát,
 máš ji mít taky rád.

4.

Až se s tebou tvá milá rozloučí,
 vem do ruky svoji hůl,
 na cestu si posvit' zlatou loučí,
 vím, že projdeš světa půl.

První tvé cesty povedou k neštěstí,
 nabídnou ti zlé a kruté nevěsty,
 dál, jen dál, hochu uháněj,
 sám do snů staletí.

Až vzlétnou ptáci

Nedvěd

1.

C G C G Fmi7
 Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával,
 C G C G Fmi7
 drak co létal k oblakům, všechna tajná přání znával,
 Ami F Ami F
 draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
 Ami E E7
 když musí jít večer spát.

2.

Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou,
 vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou,
 na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě,
 které nemá si s kým hrát.

3.

Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
 jako vánek šel kam chtěl, smutné lampy lidem zhasel,
 pohádkovou dýchal vůní, mluvil řečí horských tůní,
 průzračnou jak dětský smích.

4.

Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
 na dlaních sníh dětství tál, i když padal bez ustání,
 den začíná tichou flétnou, chvíli před tím nežli vzlétnou,
 hejna ptáků ve větvích.

5. = 1.

Báječná ženská

Michal Tučný /Nelson-Jennings

1.

C
F
 Tenhle příběh je pravda, at' visím, jestli vám budu lhát,
G
C
 že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
F
 nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
G
C
 vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

Refrén:

C(C,C,D)
F(F,F,G)
 Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
G(G,G,A)
C(C,C,D)
 tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
F(F,F,G)
 celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,
G(G,G,A)
C(C,C,D)
 když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

2.

Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
 a já nikdy nezapoměl, abych svoje sliby vyplnil,
 a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
 nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

Refrén:

3.

Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
 že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
 zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
 že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

Refrén:Refrén:

Barevný šál

Žalman

1.

C Ami Dmi G
 Dej na hrob můj barevný šál,
 Ami Dmi F G
 odpust' mi hřích, já se hrozně bál,
 C Dmi E7
 dál chci se prát, i když prohrávám,
 Dmi G F C G
 ve chvíli té, když zhasínám.

*:

C Dmi E
 A do dlaní dej mi slunce žár,
 Dmi G F C
 dej listopad, v něm listů pár.

2.

Jak bílý sníh tu vyhlížím,
 já měl rád smích, taky dívčí klín,
 do vysokých trav chodíval jsem s ní
 navečer, když snad každý motýl spí.

3.

Dej na hrob můj barevný šál,
 odpust' mi hřích, já se hrozně bál,
 odcházím rád, nemám dost už sil,
 jak psanec dál bych tu věčně žil.

*:

A do dlaní dej mi slunce žár,
 a na hrob můj barevný šál.

Batalion

Spirituál kvintet

Refrén:

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
 Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
 Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
 víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

1.

Emi G Ami Emi Hmi
 Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
 Emi D Emi Hmi Emi
 ostruhami do slabin koně pohání,
 Emi G Ami Emi Hmi
 tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
 Emi D Emi Hmi Emi
 do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

*:

Emi G D Emi
 Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
 Emi G D Emi Hmi Emi
 zítra do Burgund batalion zamíří,
 Emi G D Emi
 víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
 Emi G D Emi Hmi Emi
 díky, díky vám, královští verbíři.

2.

Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
 na polštáři z kopretin budou věčně spát,
 neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne každý rád.

*:Refrén:

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

1.

Ami C Ami E
 Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
 Ami C Ami E Ami
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky
 Ami C Ami E
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč
 Ami C Ami E Ami
 tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynch.

Refrén:

A D E A
 Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká
 A D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 A D E A
 do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
 A D E A
 tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.

2.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.

3.

Kdyby si se, hochu, jen pořád nechtěl prát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v klidu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

4.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 mám tu konec a whisky ani lok.

Bible

Nedvědi

1.

G G7 C
 Mámo, řekni, co to máš, jakou knížku v rukách máš,
 G D7 G
 černej obal s křížkem v dlaních schováváš,
 G G7 C
 řekni, proč s ní chodíš spát, chci to tajemství tvé znát,
 G D7 G
 dospělý jsem, už nemusíš se bát.

Refrén:

G
 Zákon dnů, co kolem nás dával svět a dával čas,
 D7 Ami C G
 bible skrývá to, co měl by nosit den,
 G Ami C
 zanechá ti v duši pláč, proč to všechno je a nač,
 D Ami C G
 pomáhá, když na dně zmírá touhy sen.

2.

Staré listy otvírám, čtu si slova, vždyť je znám,
 kdo to psal, řekni, mámo, kdo to psal,
 ten nás musel dobře znát, život žít snad tisíckrát,
 zas ji schovej, mámo, každej by se smál.

Refrén:

Blátivá cesta

Pacifik

Refrén:

C Emi
 Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
 F C
 cestou dál nechceš jít,
 F C Emi
 kde jen máš touhu bláznivou,
 Dmi G C
 kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

1.

Ami G Ami
 A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
 C G C
 ve slunci kotě usíná,
 F G C Ami
 a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
 D7 G
 život prej stále začíná.

2.

Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
 jak dříve šel bys asi rád,
 z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
 čas běží, je to ale znát.

Refrén:

3.

Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
 do trávy hlavu položíš,
 zdá se ti o holkách, co vždycky oči klopí,
 po jiným ani netoužíš.

4.

Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
 nad jezem kolébá se prám,
 kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
 a přesto necítíš se sám.

Refrén:

Bláznova ukolébavka

Petr Novák

1.

C G
 Máš má ovečko dávno spát,
 F C
 i píseň ptáků končí
 G
 kvůli nám přestal i vítr vát,
 F C
 jen můra zírá zvenčí.
 G
 Já znám její zášť,
 F
 tak vyhledej skrýš,
 G
 zas mám bílej plášť
 F G
 a v okně je mříž.

Refrén:

C G
 Máš, má ovečko, dávno spát,
 F G
 a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
 C F C F
 vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
 C F C
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2.

Máš, má ovečko, dávno spát,
 už máme půlnoc temnou,
 zítra budou nám bláznů lát,
 že ráda snídáš se mnou,
 proč měl bych jim lhát,
 že jsem tady sám,
 když tebe mám rád,
 když tebe tu mám.

Blizzard

Greenhorns/ H. Howard

1.

C C7 F C
 Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
 G
 a na cestě jsem už skoro celý den,
 C C7 F C
 jedu k tý, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
 G G7 Ami (C)
 [: a jen deset mil mi zbývá k Mary Anne. :]

2.

Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
 a můj kůň už je taky unaven,
 sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
 [: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Anne. :]

3.

Kůň už nemůže a pad, zchromil ho ten věčný chvat,
 vítr stopy ničí jako ráno sen,
 tak se nocí probíjím, z láhve brandy upíjím,
 [: a jen tři míle mi zbývají k Mary Anne. :]

4.

V dálce světla zaplály, to mé oči hledaly,
 potíže je jen v tom, že nemůžu už dál,
 na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně spát,
 [: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Anne. :]

5.

Tak ho našli za pár dní, ležet v jámě bezedný,
 hlavu měl bílou a oči jako len,
 v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k sakru, nemoh hřát,
 [: a jen sto yardů mu zbylo k Mary Anne. :]

Blowing in the wind

1.

C F C Ami
How many roads must a man walk down

C F G
before they call him a man.

C F C Ami
How many sees must a white dove sail

C F G
before she sleeps in the sand.

C F C Ami
How many times must the cannon balls fly

C F G
before they're for ever banned.

Refreén:

F G C Ami
The answer my friend is blowin' in the wind

F G C
the answer is blowin' in the wind.

2.

How many times must a man look up
before he can see the sky.

How many ears must one man have
before he can hear people cry.

How many deaths will it take till he knows
that too many people have died.

3.

How many years can a mountain exist
before it is washed to the sea.

How many years can some people exist
before they're allowed to be free.

How many times can a man turn his head
pretending he just doesn't see.

Blues Folsomské věznice

Greenhorns/ Johny Cash

1.

G

Můj děda bejval blázen, texaskej Ahasver,

G⁷

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér.

C

G

Ten kvér vobdivovali všichni kámoši z okolí

D7

G

a máma mi říkala, nehraj si s tou pistolí !

2.

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,

a se zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér.

Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right,

s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonie and Clyde.

3.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,

sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít jsem jak čert

a místo jako kočka já utíkám jak slon,

tak za chvíli mě veze policejní anton.

4.

Ted' vokno mřížovaný mi říká, že je šlůs,

proto tu ve vězení zpívám tohle Folsom blues

pravdu měla máma, radila nechod' s tou holkou

a taky mě říkala, nehraj si s tou pistolkou.

Bonsoir, mademoiselle Paris

Olympic

1.

Emi H7 Emi D7 G H7
 Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,
 Emi H7 Emi D7 G H7
 mám víc než krupiér a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

Refrén:

C D G Ami H7 Emi
 Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
 C D E C D E
 bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.

2.

Znám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-
 Claire,
 vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka "car je t'aime,
 oh, mon cher".

Refrén:

Buráky

K.T.O.

1.

D G D
 Když sever válčí s Jihem a zem jde do války
 E7 A7
 a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
 D G D
 Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky
 E7 A7 D
 jak válejí se líně a louskaj buráky.

Refrén:

D G D
 Hej hou, hej hou, nač chodit do války
 E A7
 je lepší doma sedět a louskat buráky
 D G D
 hej hou, hej hou, nač chodit do války
 E7 A7 D
 je lepší doma sedět a louskat buráky.

2.

Plukovník sedí v sedle, volá Yankeeové jdou
 ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou.
 A plukovník se votočí a hledí do dálky
 jak jeho slavná milice tam louská buráky.

3.

Až tahle válka skončí a my zas budem žít
 svý milenky a ženy zas půjdem políbit
 pak zeptaj se mě: "Hrdino, cos dělal za války?"
 No flákal jsem se s kvérem a louskal buráky!

Cizinec

Greenhorns

1.

Ami Dmi Ami
Na kraji pouště sluncem spálený

Dmi Ami E Ami
stojí naše malý město dřevěný.

Dmi Ami
Jednoho dne, právě čas oběda byl,

Dmi Ami E Ami
se na kraji města jezdec objevil.

2.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach.
Místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

Refrén:

F G
Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,

F C
na každým nároží zatykač vlál,

Dmi Ami
na něm cifra, za kterou by sis žil

E Ami
a přece nikdo z nás nevystřelil.

3.

Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící.
Před saloonem zastavil a s koně slez,
jeho stín šel s ním a za stínem děs.

4.

I zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla.
Objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

Refrén:

5.

On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink.
Pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Clementine

1.

G E7 D
Byla krásná, byla milá, byla chytrá zkrátka fajn.
D7 Emi D7 G
Na zahrádce něco ryla, říkali jí Clementine.

2.

Kolik prej má nápadníků, o tom nemá žádnéj šajn.
Podávaj si u ní kliku, každej chtěl by Clementine.

3.

Jednou ráno přišel jeden, napůl Abel napůl Kain.
Napůl peklo, napůl Eden, začal svádět Clementine.

4.

Tělo měl rovný jak lajna, nerovnějšší ze všech lajn.
A tak vznikla láska tajná mezi ním a Clementine.

5.

Když je radost, přijde smutek, zmizí vše co bylo fajn.
Její darling od ní utek, zbyla sama Clementine.

6.

Jenou přišel pozdrav z Vídně, junge frauen, alter wein.
Jinak se mám celkem bídne. Žij si blaze Clementine.

7.

Do duše jí padla tíseň, tak se vrhla na kokain.
A tím končí nejen píseň, ale taky Clementine.

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1.

Dmi C Dmi
 Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
 F C Dmi
 s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
 F C Dmi Ami
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 Bb Ami Bb C Dmi
 a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.

2.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3.

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
 a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
 „Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 teď na své cestě poslední do pekla poletíš !“

4.

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

5.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
 a všichni křičeli jak posedlí: „Na šibenici s ní !“

6.

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
 „Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít !“

7.

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám !“

8.

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Červený kamení

Helénka Vondráčková

1.

C	C7	F
Pod tou skálou, kde proud řeky syčí		
C	D7	G ⁷
a kde ční červený kamení,		
C	C7	F
žije ten, kdo mi jen srdce ničí,		
C	G ⁷	C F C
toho já ráda mám k zbláznění.		
2.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevý.
Ale já ho chci mít, mě se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3.

Často k nám jezdívá s kytkou růží
nejhezčí z kowbojů z okolí.
Vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám.
Na to já odpovím, že čas maří.
Srdce blíž červený řeky mám.
5. = 1.6. = 2.
7.

Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí.
Ale já mu chci být přesto věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dajána

Paul Anka/text Z. Borovec

1.

C Ami Dmi G
 Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
 C Ami Dmi G7
 ona zatím potají jediného v srdci má.
 C Ami Dmi G7
 Na toho, kdo klid jí vzal dnem i nocí čeká dál,
 C Ami Dmi G7 C
 krásná, bláhová Dajána.

2.

Ten kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví kam,
 Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám.
 Předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
 C Ami Dmi G7 C
 krásná, bláhová Dajána.

3.

Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout.
 Sny, jenž voní skořicí, sny, jež nelze obejmout.
 Navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
 krásná, bláhová Dajána.

Dál, dál, dál

Pacifik

1.

C Emi F G
 Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
 C Emi F G
 horečkou tě nohy povedou,
 C Emi F G
 nepřemejšlej, chvílku nato ruksak rychle sbal,
 F D7 G
 zanech doma holku zklamanou.

2.

Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení,
 Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
 prokleješ to zlatý kamení.

Refrén:

C F C
 Dál, dál, dál, co řeka pramení,
 D7 G
 tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
 C F C
 dál, dál, dál tou řekou mámení,
 G C
 tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3.

Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v tý zemi spát,
 nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.

4.

Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl,
 máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
 a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

Refrén:

5.

Pískání ...

6.

Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát,
 už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej klidně spát.

Dej mi víc své lásky

Olympic

1.

Ami C
 Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať
 Ami G E
 co podporujou hloupou náladu, ať
 Ami
 hodit klíče do kanálu
 D Dmi
 sjet po zadku holou skálu
 Ami E Ami
 chodit v noci strašit do hradu.

2.

Dám si svoje housle pod bradu, ať
 v bílý plachtě chodím po hradu, ať
 úplně melancholicky
 s citem pro věc jako vždycky
 vyrábím tu hradní záhadu.

Refrén:

C E
 [: Má drahá dej mi víc :]
 Ami F C G
 má drahá dej mi víc své lásky, ať
 C E
 [: Já nechci skoro nic :]
 Ami F C E
 já chci jen pohladit tvé vlásy, ať.

3.

Nejlepší z těch dobrejch nápadů, ať
 co podporujou hloupou náladu, ať
 natrhám ti sedmikrásky
 tebe celou s tvými vlásy
 zamknu si na sedm západů.

Refrén:

4. = 3.

Delfíni

Jarek Nohavica

1.

G Ami D
 Delfín Ma a delfínice Fí
 G Ami D7
 na sebe pískají: pípípípípí,
 C G D
 a já čtu ve slovníku česko-delfíním
 Ami G D
 a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:

2.

Delfín Ma a delfínice Fí
 na vlnách se něžně houpají
 a pak plují dolů do hlubin
 a pěna z vln je jako cherubín.

Refrén:

Ami D G Ami C G
 Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
 Ami C G Ami D7 G
 podle svědectví kapitánů delfíni nevyhynou.

3. = 1.

Refrén:

Ami D G Ami C G
 Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
 Ami C G Ami D7 G
 podle svědectví kapitánů delfíni nevyhynou,
 Emi Ami D7 G D G
 delfíni ani lidi nevyhynou ne ne

Dědečkovy hodiny

Taxmeni

1.

G D G C
 V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny
 G D G
 dlouhých devadesát let na stěně
 D G C
 a můj děda řadu let vstával ráno přesně v pět,
 G D G
 sám je natahoval každodenně.
 C G
 Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen,
 A7 D
 vždycky rád poslouchal jejich hlas,
 G D G C G D G
 život se dal v let a devadesát let je jen krátký čas.

Refrén:

G C G C G
 Kráčely rok za rokem dědečkovým životem,
 D G C
 jednou ráno zůstal spát, život má svůj pevný řád,
 G D G
 to snad zná každý z nás.

2.

Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet,
 černý vlas, ctihodné šediny,
 člověk stárne, je to tak, život jede jako vlak,
 ať ho ženou roky nebo vteřiny.
 Přitom rok od roku tikaly mu do kroku
 hodiny, které měl tolik rád,
 život se dal v let, za devadesát let náhle zůstal stát.

3.

Po té noci ledové přišlo jitro zářivé,
 domem zní zase pláč dítěte,
 to náš nový syn způsobem obvyklým
 říká nám, že je rád na světě.
 V naší malé kuchyni visí nové hodiny
 místo těch, které jsou teď ve smetí,
 začaly, tik-tak, vesele počítat nové století.

Refrén:

Budou kráčet rok za rokem celým naším životem
 a svým hlasem budou nás varovat, co umí čas,
 když se rozletí.

Dialog u televizoru

Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij

1.

Ami	Dmi	E	Ami
Jé, Váňo, koukni na ty bambuly, to budou asi komici,			
	Dmi	E	Ami
jak mají zmalovaný papuly a vypadaj' jak v opici,			
A7	Dmi		
a hele, tenhle nosatec, není to švára nakonec,			
	E	Ami	
že ten je taky opilec, je známá věc.			

2.

Ty, Zino, na šváru mi nešahej, ať si je, jakej chce, je náš, a to s tím nosem, to sem netahej, koukni, jak sama vypadáš, a vůbec, místo řeči spíš mi snad pro vodku doskočíš, no, dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.

3.

Jé, Váňo, koukni, tenhle tanečník, jaký má sako, a ten stříh, to u nás ve fabrice konfekční by sotva někdo takhle spích', ti tvoji známí, propána, no to je banda odraná a nalejvaj' se svinstvama hned od rána.

4.

No, nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to je, a proto taky pijou dryáky, hlavně, že, holka, za svoje, to ty a tvejch pět přítelkyň jste napletly už na pět zim a blbnete tím pletením a žvaněním.

5.

Koukni, ta holka má ty triky v malíčku, no číhni na tu legraci a hlavně koukej na tu blůzičku, takovou, Váňo, taky chci, až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzku dáš mi je, tak co, snad tě to zabije, tak co ti je?

6.

Kde vůbec bereš tolik drzosti o premiích mi vyprávět, kdopak mi psal do práce stížnosti, já je čet', a pak, ta holka, to je kus, ty na sebe se kouknout zkus, ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.

7.

Koukni, ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z papírku, to dělal u nás jeden z provozu na podnikovém večírku, to ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš na divan a zase myslíš na ten krám, co z tebe mám?

8.

Věčně se hádat, to jseš na koni, anebo hrát si na city, člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů, a tady ty, co potom, Zino, dělat mám, když za rohem je s vodkou krám, tam kamarády potkávám, nepiju sám.

Dívka s vlasem medovým

Greenhorns

1.

D G
 Chci vyprávět vám příběh o jedné dívce s vlasem medovým,
 A7 D
 ale jak to bylo tenkrát v noci, to se přesně nikdy nedovím.

2.

Já vím jen, že jsem spěchal a řek'si tenkrát: tak si cestu zkrat'
 spodem kolem jezera, kde cestu kříží železniční trať.

3.

Tam v záři bílých světel vidím dívku u přejezdu stát,
 asi něco se jí přihodilo, je to v jejím obličejí znát.

4.

"Už dlouho tady čekám a ještě nikdo mi nazastavil,
 odvezte mě, prosím, domů, je to odtud necelých pět mil."

5.

Tvář má bílou jako sníh a paže jako mramor šedavý,
 proč stála tam na kolejích tak sama v černé noci, kdopak ví.

6.

"Tam před tím domem zastavte, já za tátou teď musím domů jít,"
 tak zmáčknu klakson, zastavím a čekám, až ji přijdou otevřít.

7.

Z chodby v nočním šeru vrhá lampa na silnici zář,
 "pane, já vám vezu dceru, proč máte tedy zamračenou tvář?"

8.

Po dívce pohled stáčím a marně kolem rozhlížím se tmou,
 vedle mě je místo prázdné stejně jako cesta přede mnou.

9.

Ten muž se nejdřív diví, zřejmě tomu, co se dovídá,
 a zblízka na mě civí, když tichým hlasem ke mě povídá:

10.

"Já nevím, milý pane, zda je to mýlka nebo krutý žert,
 tak nastartujte ten svůj bourák, zmizte odtud, ať vás vezme čert!"

11.

"Předevcírem moje dcera zabila se, tak se radši ztrat',
 pět mil odtud u jezera, kde cestu kříží železniční trať!"

12.

E A
 Já dodnes tudy jezdím a hledám dívku s vlasem medovým,
 H7 E
 [: ale jak to bylo oné noci, to se snad už nikdy nedovím. :]

Divokej tymián

Pavel Lohonka Žalman

1.

C F C
 Dál za vozem spolu šlapem,
 F C
 někdo rád a někdo zmaten,
 F Emi
 kdo se vrací, není sám,
 Dmi F
 je to věc, když pro nás voní
 C F C
 z hor divokej tymián.

2.

Léto, zůstaň dlouho s námi,
 dlouho hřej a spal nám rány,
 až po okraj naplň džbán,
 je to věc, když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

Refrén:

 F C F Emi
 Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
 Dmi F C F C
 bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3.

Dál za vozem trávou, prachem,
 někdy krokem, někdy trapem,
 kdo se vrací dolů k nám,
 je to věc, když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

Refrén:

Dlouhá cesta

Wabi Ryvola

1.

E A H7 E
 Měl jsem se radši usadit, když dostal jsem ten šek.
 A H7 E
 Čert ví, kdo mi to poradil, koupit si Paper back.
 A E
 V tý knížce jsem se dozvěděl, jak zlato hledat mám,
 E A H7 E
 tak jsem se jednou rozhodnul, a to vám povídám.

Refrén:

 Edim A H7 E
 Byla to dlouhá - há cesta a já byl stále sám.
 Edim A H7 G#
 Vzdálená bílá - lá města a poslední můj flám
 A H E
 a já nevěděl, zda se vrátit mám

2.

Pak se kůň jednou zastavil a nechtěl dále jít.
 Ke stromu jsem ho postavil, abych měl chvíli klid.
 Pod tím stromem jsem zakopnul a zlatý podloží,
 tak jsem to všechno vykopal a šel na nádraží.

3.

Jedu v nákladním vagonu a mám pořádný hlad.
 Prachy jsou všechny v talónu a kůň mi vedrem pad.
 Až přijdu zase do baru a whisky budu chtít,
 koupím si radši kytaru abych zas neulít.

Refrén:

 Edim A H7 E
 Byla to dlouhá - há cesta a já byl stále sám.
 Edim A H7 G#
 Vzdálená bílá - lá města a poslední můj flám
 A H E
 a já nevěděl, zda se vrátit mám
 A H E
 a já nevěděl, zda se vrátit mám

Dlouhý černý závoj

Greenhorns/ M. Wilkin - D. Dill

1.

C
Stalo se to dávno, už je to roků pár,
G7 F C
chlapa zabili prej tam, co stával bar.

Dva to viděli a oba říkali,
G7 F C
že vypadal jak já, ten chlap, co utíkal.

Refrén:

F C F C
Každou noc, když všichni spí,
F C F C
její pláč až k mému hrobu zní,
F C
nikdo neví, nikdo nezná,
G7 F C
nikdo to neví, jen já.

2.

Soudce se mě ptal: Jaký máš alibi,
buď jsi někde byl, nebo ho zabil ty.
A já tam mlčky stál a pot se ze mě lil,
jen kamaráda žena ví, kde jsem tu noc byl.

3.

Už oprátku mi chystaj a kněz mi sbohem dal,
a dole byla žena, co jsem u ní tu noc spal.
Dole byla ona, vedle ní kamarád,
myslí, že má jen jeho a to mu nechci brát.

Dobrodružství s bohem Panem

Marta Kubišová

1.

Ami G
 Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
 F E
 tys mě opustil ospalou,
 Ami G
 tu v hloubi zahrady cítím úklady,
 F E Ami
 s píšťalou někdo sem kráčí.
 C G
 Hrá náramně krásně a na mě
 F E
 tíha podivná doléhá,
 C G
 hrá náramně, zná mě, nezná mě,
 F E Ami
 něha a hudba až k pláči.

2.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
 krok a slušně se uklání,
 jsem rázem ztracená, co to znamená,
 odháním strach a on praví.
 Pan jméno mé, mám už renomé,
 Pan se jmenuju a jsem bůh,
 Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
 jen Pan je pro vás ten pravý.

3.

A ráno, raničko, ach má písničko,
 Pan mi zmizel i s píšťalou,
 od Pana propána, o vše obrána,
 ospalou najde mě máti.
 Hrál a ved mě, krásně podved mě,
 kam jsem to dala oči, kam,
 Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
 počítám dal a má dáti.

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

1.

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
 Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
 C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
 včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
 F G C Ami G
 svatý Medard, můj patron, tůká si na čelo,
 F G F G C Emi Dmi7 G
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

2.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
 ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

3.

Do alba jízdének lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život jak leporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 [: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Doney Gal

Spirituál Kvintet

1.

G D C G
 Kdo ví, proč to hřibě tak v lásce mám
 D C G
 stádo mu zbloudilo bůhví kam.

Refrén:

G
 Ať sníh či déšť padá tmou,
 D G C G
 já a můj Doney Gal nesmíme snít.
 Stále dál cestou svou
 D G C G
 já a můj Doney Gal musíme jít.

2.

V zádech už máme snad tisíce mil
 stále jen spolu jdeme, neznáme cíl

3.

Z nás až jeden zůstane v klínu hor,
 já ať to jsem a ne Doney Gal.

Drak Železnák

Petr Lutka / Jiří Zych

1.

A D A
V černým lese byla velká jeskyně
 D A A7
a v ní temno, jak když zhasne se v kině,
 D E A A7
a když té tmě přivyk' si zrak, tak poutník vidí,
 D E A
že tam v koutě válí se drak, co žere lidi.

Refrén:

 E A
Jak se ho lek', hrozně se vztek',
 E A
řek' si: "Je zle, nebude hůř,"
 D A
přistoupil blíž a vytáh' nůž,
 E7 A
a chtěl s ním draka propíchnout.

2.

Drak se probral, trochu sírou zahulil,
pak se blíže k poutníkovi přikulil,
jen okem loup' a řek': "Tož tak, tys' mě chtěl píchat,
abych se lek' a přestal žít, zapomněl dýchat."

Refrén:

„Pozor si dej a schovej nůž,
ať už jseš pryč, než řeknu už,"
já nejsem vůl, ba ani rak,
mé jméno je Drak Železnák."

*:

 D A
Ale ten poutník byl koumavá hlavička
 D E
a rychle pochopil, že nestačí palička,
 D A
palička dubová, dobrá tak na raka,
 E7 A
ale však nikoli na toho zázraka.

Refrén:

A sebral lid z celýho kraje,
šli draka bít do jeho stáje,
bylo jich moc a drak jen sám,
proč vám to dále povídám.

Refrén:

Teď je drak pryč, lid nemá kdo žrát,
a tak se chodí do války prát,
a když je mír, at' se lid třídí,
má každej auto a špatně řídí.

Dům U vycházejícího slunce

text Z. Borovec

1.

Ami C D F
 Snad znáš ten dům za New Orleans,
 Ami C E
 ve štítu znak slunce má,
 Ami C D F
 je to dům, kde lká sto chlapců ubohejš
 Ami E Ami C D F Ami E Ami E
 a v němž jsem zkejš' i já.

2.

Mé mámě Bůh dal věnem
 jen prát a šít blue jeans,
 můj táta se flákal jen stále sám a
 sám po New Orleans.

3.

Bankrotář se zhroutil před hernou,
 jenom bídu svou měl a chlast,
 k putykám pak táh' tu pout' mizernou
 a znal jenom pít a krást.

4.

Být matkou, dám svým synům
 lepší dům, než má kdo z vás,
 ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
 ale je v něm jen zima a chlad.

5.

Kdybych směl se hnout z těch kleští,
 pěští vytrhnout tu mříž,
 já jak v snách bych šel do New Orleans
 a měl tam k slunci blíž.

6. = 1.

Dva tuláci

Cap

1.

Ami F Ami
Koleje jsou krásný, vláček uhání,
E
dva tuláci táhnou, rance svázaný.

Refrén:

Ami F Ami
Kam jít, kam jenom jít.

2.

Prošoupaný pérka, jeansy špinavý,
jsem jak stará herka, žít mě nebaví.

3.

Z Orleansu švára na vandr mě vzal,
bejt tu tak má stará, co bych za to dal.

4.

Jeansy se jen blejskaj jak rozlitéj cín,
tulákům se stejská v žáru poledním.

5.

Ženskou nepřiláká takovejhle tvor,
za mnou se spíš táhne policejní sbor.

6.

Kam se to trmácí, kde najdou svůj klid,
jsou to dva tuláci, nemají kam jít.

7.

Stejně je to marný, hledat stín a les,
u nejbližší farmy nás šoupnou do želez.

Felina

1.

C Dmi
 Byla to krása, když já do El Pasa
 G⁷ C
 do těch ulic dřevěnejch zase jsem vjel.
 Dmi
 Já s koně slez líně tam proti kantýně,
 G⁷ C
 kde z oken zvuk honky tonk piána zněl.

Refrén:

F C⁷
 Ve dveřích mexická dívka stojí a ve vlasech růži má.
 Jsou dlouhý večery, když roznáší sherry
 F G
 a ve svých snech jenom mě objímá.
 C Dmi
 Dívka hnědé kůže jak prérijní růže
 G⁷ C
 a v žilách žhavou krev mexické noci má.
 Dmi
 Růžová kantýna a moje Felina
 G⁷ C
 už kolik nocí jen o ní se mi zdá.

2.

Já svý sherry dopil, když na mě osopil
 se chlap, kterej marně měl Felinu rád.
 Dva výstřely štěkly, já nebyl tak vzteklý
 a snad proto on pad, ale já zůstal stát.

3.

Hledal jsem spásu, tak zády k El Pasu
 já na cestu rychle se dal jako blesk.
 Dlouho jsem se skrýval jak v doupěti mýval,
 ale po mý Felině zmáhal mě stesk.

4.

Až konečně, k ďasů, já dojel k El Pasu,
 tam ticho, jaký jenom na pohřbech maj.
 Pak obláček kouře a po něm mrak bouře
 a já stačil říct jen: Felina, good bye!

Franky Dlouhán

Nedvědi/ Glen Campbell

1.

C F C
 Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 G7 F C
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
 F C
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 G7 F C
 za čas odletěl, každej zapomněl.

Refrén:

C G
 Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
 F C
 po státech toulal se jen sám,
 F C G
 a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
 F7
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží
 C Ami
 a zase jede dál,
 F G
 a každej, kdo s ním chvílku byl,
 F G C
 tak dlouho se pak smál.

2.

Tam kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj
 Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

3.

Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít
 jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůhví za co tenhle smíšek konec měl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

Grónská písnička

Jaromír Nohavica

1.

D Emi A7 D
 Daleko na severu je Grónská zem,
 D Emi A7 D
 žije tam Eskymačka s Eskymákem,
 Emi G D
 [: my bychom umrzli, jim není zima,
 Emi A7 D
 snídají nanuky a eskima. :]

2.

Mají se bezvadně, vyspí se moc,
 půl roku trvá tam polární noc,
 [: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
 půl roku trvá tam polární den. :]

3.

Když sněhu napadne nad kotníky,
 hrávají s medvědy na četníky,
 [: medvědi těžko jsou k poražení,
 neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]

4.

Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
 zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
 [: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
 Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]

5.

V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
 psi venku hlídají před zloději,
 [: smíchem se otrásá celé íglů,
 neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů. :]

6.

Tak žijou vesele na severu,
 srandu si dělají z teploměrů,
 [: my bychom umrzli, jim není zima,
 neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Hej, kočí

Pacifik

1.

Ami F Dmi
 Hej kočí, jedem dál, láska má boty toulavý,
 Emi Ami
 častokrát se unaví ještě dřív než přijde cíl.
 F Dmi
 Hej kočí, jedem dál, vždyť cestu znáš už nazpaměť,
 Emi Ami
 na ní se skrývá jenom šed' a někdy pár hezkej chvíl.

Refrén:

F G C Ami
 Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním, no a já jsem tvůj stín,
 F G C Ami
 ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší, to já dávno vím,
 F G C Ami
 s tebou mám tisíc nadějí, že nezůstanu nikdy sám,
 F G Ami
 láska jsou koně splašený, když se řítí k nám.

2.

Hej kočí, jedem dál, i když náš kočár dostal smyk
 a láska spadla na chodník, koně své dál musíš vést.
 Hej kočí, jedem dál, jak rád bys trhnul opratí
 však minulost nám navrátí jen splín z nedávných cest.

3.

Hej kočí, jedem dál, dopředu pořád musíš jet,
 zastavit nelze a vzít zpět těch pár dlouhejch mil.
 Hej kočí, jedem dál, zas budou lásky toulavý
 na tom nikdo nic nespraví, přece dál se točí svět.

Hejno vran

Wabi Ryvola

1.

F **Bb**
 Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
F
 hejno vran, hejno vran,
Bb
 je léta pel už dávno vyprodán,
C7 **F**
 podzim se hlásí chladem jasných rán
Bb
 v tom ránu prochází se sám a sám,
C7 **F B F**
 kdo městu dávno sbohem dal.

Refrén:

F **A7**
 A tak se toulá trávou spálenou,
Dmi
 neví jak rozloučit se s létem,
Bb
 dívá se na krajinu vzdálenou,
C7 **F B F**
 které dal celý život svůj.

2.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
 hejno vran, hejno vran,
 a bílých hvězd je všude oceán,
 přece si nepostavíš pod ně stan
 spát budeš pod širákem jak tě znám
 i když už podzim přichází.

Refrén: (ve 2. osobě)

Hlídač krav

Jarek Nohavica

1.

C

Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F

G

C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

Refrén:

C

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F

G

C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam ...

2.

K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

3.

Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,

s nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Hlídej lásku, skálo má

Nedvědi

1.

C G7 C
 Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
 F C
 přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
 F C
 já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
 G7 C
 měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

Refrén:

C G7 C
 Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
 F C
 čeká na nás těžká pout', až se s ránem vytratí,
 F C
 mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
 G7 C
 víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

2.

Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
 tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
 sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
 den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

Ho ho Watanay

Žalman

1.

D C D
Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

Refrén:

D C D
Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2.

Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

3.

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

4.

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

Hobo

Wabi Ryvola

1.

G7 C Emi
 Já nechci bejt sám, když koleje duní
 Dmi G7 C
 a temná noc do dále ubíhá,
 G7 C Emi
 co z toho k sakru mám, že znám plno vůní
 Dmi G7 C
 dalekejších cest, pohledy v očích mám.
 F Ami
 Tak co z toho mám, že mám v srdci touhu
 F G
 jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
 C Emi
 já často šněroval svý toulavý boty,
 Dmi G7 C
 musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Refrén:

C Bb G7
 Tmou nákladní vlak těžce duní,
 C Bb G7
 v mejch uších jenom vítr šumí,
 C F C G7
 kraj kolem trati spí, jen mašinfíra bdí.
 C Bb G7
 Má ruku na rychlostní páce,
 C Bb G7
 má topič plný ruce práce
 C F C G
 já si na nápravě zpívám, píseň, v které vlaky hřmí.

2.

Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
 necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
 Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
 píšťala řve a tunel před tebou.
 Tak co z toho mám, že znám celý státy,
 když nesmím na voči vlastního táty,
 když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
 musí to bejt, můj vlak má zelenou.

3.

Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
můj rodnej dům je bouda brzdaře,
kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě zbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

Holubí dům

Jiří Schelinger

1.

Ami G F E Ami
 Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,
 G F E Ami
 stával v údolí mém starý dům.
 C G C G C
 Ptáků houf zalétal ke krovům,
 Ami G F E Ami
 měl jsem rád holubích křídel šum.

2.

Vlídna dívka jim házela hrách,
 mávání perutí víří prach.
 Ptáci krouží a neznají strach,
 měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Refrén:

Ami Dmi G7 C Ami
 Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
 Dmi G7 C
 míval stáj roubenou, bílý štít.
 Dmi G7 C Ami
 Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
 Dmi E Ami D Ami
 vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

3.

Sdílný déšť vypráví okapům,
 bláhový, kdo hledá tenhle dům.
 Odrůstáš chlapeckým střevícům,
 neslyšíš holubích křídel šum.

4.

Nabízej úplatou cokoli,
 nepojíš cukrových homolí.
 Můžeš mít třeba zrak sokolí,
 nespatriš ztracené údolí.

Refrén:

Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,
 stával v údolí mém starý dům.

House of the rising sun

1.

Ami C D F
 There is a house in New Orleans
 Ami C E
 they call the rising sun,
 Ami C D F
 and it's been the ruin for many a poor boy
 Ami E Ami
 and god I know I'am one.

2.

My mother she was a tailor
 she sewed my new blue jeans
 my father he was a gambling man
 down in New Orleans.

3.

The only thing a gambler needs
 is a suitcase and a trunk
 and the only time he's satisfied
 is when he's on the run.

4.

So mother go and tell your children
 not to do what I have done
 and spend your life in sin and misery
 in the house of the rising sun.

5.

With one the platform
 the other foot on the train
 i'm going back to New Orleans
 to wear that ball and chain.

Hráz

Nedvědi

1.

G Hmi Emi
 Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
 G Ami
 pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
 D7
 s jarem, když máj rozdá barvy svý,
 G D7
 tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
 G Hmi Emi
 a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
 G E
 svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
 C Emi
 zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
 D7 G D7
 svět s ním, svět s ním.

2.

Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
 a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
 víš, že času je dost, to znáš,
 a možná potkáš někde dívku bosou,
 po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
 vás uvítá chajda a pak je tu den,
 zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
 svět s ním, svět s ním.

3.

Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
 a oznámí všem: je poslední den,
 voda zaplaví údolí,
 sosnu, chajdu, pohled zabolí,
 ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
 co nosil tě v náručí romantickém,
 zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
 svět s ním, svět s ním ...

Hrobař

Premiér

1.

H
 V mládí jsem se učil hrobařem,
 G#mi
 jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
 E H
 kopat hroby byl můj ideál.

2.

C
 Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
 Ami
 s černou rakví, s bílým pomníkem,
 F G
 toho bych se nikdy nenadál.

3. = 1.4. = 2.5.

Že do módy přijde kremace,
 černý hrobař bude bez práce,
 toho bych se nikdy nenadál.

6.

Kolem projel vůz milionáře,
 záblesk světél pad' mi do tváře,
 marně skřípěj' kola brzdící.

7.

Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
 tam se s černou rakví neshledám,
 sbohem, bílé město zářící.

8.

Sbohem, moje město,
 vzpomínat budu přesto,
 jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

9.

Na na na ...

Hučka

Jan Vyčítal

1.

F
 Hučku svou na pozdrav smekám,
 Gmi
 světla vlaku vidím plát,
 C
 na svůj nárazník tu čekám,
 B **F**
 už jsem tě měl akorát.

2.

Zejtra ráno, až se vzbudíš,
 zjistíš, že se slehla zem
 a tvůj miláček že pláchnul
 půlnočním expresem.

Refrén:

F
 [: Za chvíli už budu v dáli,
 Gmi
 za chvíli mi bude fajn,
 C
 po tvý lásce, která pálí,
 B **F**
 nebudu mít ani šajn.:]

3.

Nejdřív zní vlakovej zvonec,
 pak píšťala, je mi hej,
 konečně vím, že je konec
 naší lásky tutovej.

4.

Z kapsy tahám harmoniku,
 tuláckej song budu hrát,
 sedím si na nárazníku a
 je mi tak akorát.

Refrén:

Refrén:

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1.

Ami C
 Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
 G Ami
 jako já, jako já,
 Ami G
 kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
 Ami G Ami G G# Ami
 at' se na hudsonský šífy najmout dá,[:johoho:]
 Ami C
 Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 G Ami
 málo zná, málo zná.
 Ami G
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
 Ami G Ami G Ami
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

Refrén:

F Ami G Ami
 Ahoj, páru tam hod', at' do pekla se dříve dohrabem,
 G G# Ami
 [:johoho:]

2.

Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostlejších lodníků
 [:jako já:],
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem umí dělat rotyku,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá,[:johoho:].
 Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem nevopil
 [:málo zná:],
 kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

3.

Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
 [:jako já:],
 kdo chce celý noci čuchat pekelného ohně smrad,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá,[:johoho:].
 Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já.
 Kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima kluk,
 až se na hudsonský šífy najmou dá.

Hvězda na vrbě

Jiří Suchý/text Jiří Štaidl

1.

Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
 Kdo se večer hájem vrací, ten at' klopí zraky,
 G Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C Emi
 at' je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
 G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
 jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
 Ami Emi Ami Dmi F Ami
 že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

Refrén:

C F C F
 Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,
 Dmi Bb7 D7 G7 Emi G
 který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2.

Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
 at' jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,
 at' se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
 a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

Chajda kůrová

Greenhorns

1.

D G A D
 Je Bob můj jméno, říkám vám, jak před váma tu jsem,
 G D G
 já zažil jsem už všelicos, když křížoval jsem zem,
 D G D G
 já kdysi byl i bohatej, teď trop jsem, Pánbůh ví,
 D G A D
 živí mě teď moje obec v chajdě kůrový.

2.

Jen jeden škopek dostal jsem, prej nemůže víc bejt,
 ten slouží na čaj, na maso, či když chci nohy mejt,
 dál kotlík mám a žejdlík s šálkem, všechno fórový,
 každěj ale cení kuchyň v chajdě kůrový.

3.

A z nábytku v ní není víc než bedna od ginu,
 tu používám k sezení a jako spižírnu,
 a kdo by někdo víko zved', má kouzlo hotový,
 mouchy budou ho hnát kolem chajdy kůrový.

4.

Jak něžnej vítr provívá tu každou skulinou,
 když prohání se kolem chajdy letní krajinou,
 a dveře mají pokroucený trámy futrový,
 zadušením neumřu tu v chajdě kůrový.

5.

To v zimě je zas jiná rozkoš v mojí chajdě žít,
 když přijde slotá, vítr hučí nebo začne lít,
 i saze vyrvou z komína ty deště surový,
 černej pepř na maso dají v chajdě kůrový.

6.

Je macatejma blechama ta chajda prolezlá,
 když po ní plácneš, prskne na tě jako kočka zlá,
 a včera hrály karty o to blechy čertový,
 která po mně drápkem sekne v chajdě kůrový.

Chodím po Broadwayi

1.

D (A)
 [:Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, tam a sem :]
 D G
 chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
 D A D
 po Broadwayi hladov sem a tam.

Refrén:

D
 Singi jou jou jupí jupí jou,
 A
 singi jou jou jupí jupí jou,
 D G
 singi jou jou jupí, jou jou jupí,
 D A D
 singi jou jou jupí jupí jou.

2.

[: Moje černé děti mají stále hlad, stále hlad :]
 moje černé děti, černé děti,
 černé děti mají stále hlad.

3.

[: Práci nedostanu, černou kůži mám, kůži mám :]
 práci nedostanu, nedostanu,
 protože já černou kůži mám.

4.

[: A já pevně věřím, že zas přijde den, přijde den :]
 a já pevně věřím, pevně věřím,
 že zas bude černocho svoboden.

Island

Wabi Ryvola

1.

G Emi Hmi C D7 G
 Má zem je krásná jako stín červených borovic,
 Emi Hmi C H7
 tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic,
 Emi H7 Emi C Ami H7 D7
 hřímá zemí fjordů severák,
 C Ami H7 D7
 má země zpívá jako pták,
 G Emi Hmi C D7 G
 vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.

2.

Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
 jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
 když září na obloze Velký vůz,
 zpívám o své zemi smutný blues,
 o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.

3.

Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
 vítr už odvál všechen dým ze starých voskovic,
 o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
 o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
 jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

Já odcházím

Greenhorns, text Jan Vyčítal

1.

Ami C
 Já odcházím, já už se loučím, mraků se ptej,
 Ami
 snad cestu znaj,
 C Ami
 já odcházím, s tvou láskou končím,
 Dmi Ami
 toulavej směr můj boty maj.

Refrén:

Ami
 Tak já jdu dál, už zvolna splývá
 C Ami
 s modrou nocí můj dlouhej stín,
 C Ami
 tak já jdu dál, tak už to bejvá,
 Dmi E7 Ami
 neptej se kam, sám to nevím.

2.

Já odcházím, z kytary svojí prach odnáším,
 ukrytej v ní,
 dost kytek znám, co lásky hojí,
 a píseň znám, co dlouho zní.

3.

Já odcházím a kompas starý u sebe mám,
 je zbytečný,
 já odcházím, ten kompas starý
 nemá směr zpáteční.

Jako kotě si příst

Jiří Grossman

1.

D G D
Měsíc snílek stoupá nad skalou
E A A7
a zpívá si svou píseň pomalou,
D D7 G
je podobná té, co jsem složil sám,
D A D
tak poslouchej a nehleď k hodinám.

Refrén:

D D7 G D
Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou,
E A
málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,
D D7 G D
jedním z nich je náruč tvá, a tudíž máš už znát,
D7 A D
že jak kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád.

2.

Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
už vítr vlahý stopy bázně svál,
tak můžu říct, co léta jsem si přál.

3.

Nevyznám se příliš v lichotkách
a občas se tak stydím, že bych plách',
za blízký strom se ukrýt, a pak vím,
že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:
C F C F C F C F
*: Tap ta da ...

Jarmila

Pavel Dobeš

1.

G Hmi
 Jarmila vždycky mi radila,
 D7 G D7
 abych pracovní dobu dodržel,
 G Hmi
 dneska mně to ale náramně
 D7 G
 táhlo domů, a tak jsem prostě šel
 Emi
 Jarmila má totiž dneska narozeniny,
 D7
 proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
 G Hmi
 na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
 D7 G D7
 v předsíni stojí pánské střevíce.

2.

Vytahuji z aktovky květiny,
 uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
 tipuji nejspíše na strýce,
 kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
 Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
 vzpomenu si na Jarmilu, nejsem jediný,
 v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
 vidím, že nevymřem po přeslici.

3.

Kdepak, jejda, není to strejda,
 Františku, ty máš boty úplně jak on,
 přičemž nechávám prostor úvahám,
 vyhledávám optimální tón,
 kterým bych oba dva jednak pohanil,
 přitom abych nikoho slovem nezranil,
 takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
 tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

4.

Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
 a že jsem pracovní kázeň porušil,
 dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
 čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
 Oba si mě postavili na kobereček
 a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
 z nevěry nedělám závěry,
 mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Jaro

Lokálka/ Tomáš Linka, Jindřich Štáhlavský

1.

Ami C G Ami
 My čekali jaro a zatím přišel mráz
 C G Ami
 tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás
 C G Ami
 z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
 C G Ami
 a vánice sílí v poryvech ledových.
 C G
 Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá
 Dmi G
 do sýpek se raděj už nikdo nedívá
 C G
 zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
 Dmi Emi
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří
 Ami
 a stále blíž.

2.

Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal
 když vystrašený soused na okno zaklepal.
 "Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
 Já, do města bych zajel doktor snad poradí."
 Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal
 dříve než se rozjel jsem ho ještě varoval.
 "Nejezdi naší stezkou, je tam příkřej sráz
 a v téhle bouři tam snadno zlámeš vaz
 tak neriskuj."

3.

Na to chmurné ráno dodnes nerad vzpomínám,
 na tu hroznou chvíli, kdy kuň se vrátil sám.
 Trvalo to dlouho než se vítr utišil
 na sněhové pláně si každý pospíšil
 jeli jsme tou zkratkou, až k místu které znám,
 kterým bych té noci nejel ani sám.
 Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem
 krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem
 já klobouk sňal.
 Někdy ten kdo spěchá se domů nevrací.

Jaro na Aljašce

K. T. O.

1.

G C G
 Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
 A D
 hromadu zlata já za zimu mám,
 G C G
 šampaňský víno si do srubu dám,
 C G
 až jaro na Aljašku zavítá k nám.

2.

S dívenkou krásnou budu tam žít,
 čeká na jihu a chci si ji vzít,
 mosaznou postel si do srubu dám,
 až jaro na Aljašku zavítá k nám.

3.

Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
 já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,
 teď už je vdaná a co z toho mám,
 když jaro na Aljašku zavítá k nám?

4.

Nač věšet hlavu: nedá se žít,
 šampaňský víno tu sám budu pít,
 s partnery svými tu zůstanu sám,
 až jaro na Aljašku zavítá k nám.

5. = 1.

Jarní kurýr

Miki Ryvola

1.

C F C
 Dunění kopyt večer slýchávám,
 Emi E E7
 údolím jarní kurýr jede k nám,
 Ami G F E7
 v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 Ami G F E7 Ami
 přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
 G
 ví, celej kraj to ví:
 F G F E7 Ami
 veze nám jaro v brašně sedlový.

2.

Zase jdou krajem vánky voňavý,
 vobouvám svoje boty toulavý,
 dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví,
 mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví.

3.

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou,
 neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
 prošlapám cestu domů jarní travou,
 víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš.

Jedině Joe

1.

Ami Dmi
 Přístavní ulička, ozvěna kroků,
 E Ami
 osud má tajemnou tvář,
 Dmi
 vidíš tu flákače z přístavních doků,
 E Ami
 lidi, co ztratili tvář,
 Dmi (Ami) E Ami
 [: vindy bady dam :], lidi, co ztratili tvář.

Refrén:

C F G7
 Jedině Joe, Joe, Joe, Joe, když tady kotvil s fregatou,
 C Ami G7
 uměl mi lásku bohatou ze srdce dát,
 C F G7
 jediné Joe, Joe, Joe, Joe, když u mne naposledy spal,
 C Ami C
 ten večer do vlasů mi dal karafiát.
 G7 C
 Šeptal mi do dlaní, mluvil i ze spaní,
 F G G7
 došlo mi s úžasem, že mě má rád,
 C F G7
 jediné Joe, Joe, Joe, Joe, našel mou hvězdu ztracenou,
 C Ami C
 přišel mi na rozloučenou čajovou růži dát.

2.

Bludičko, dušičko, máme to svízel,
 osud nám špatně radil,
 náruč jsi prodala, námořník zmizel,
 ani tě nepohladil,
 [: vindy bady dam :], ani tě nepohladi.

Jenoféfa

1.

C Ami F G7
Kovbojové slyšte píseň mou, nechte chvíli těch pitomejch krav,
C Ami Dmi G7
v Utahu jsem nechal lásku svou, Jenoféfa zve se ona skwaw.

2.

Vlasy má jak řeka zvlněný, oči jako květy šalvěže,
pro ty oči má hned splněný, co si přeje i co si nepřeje.

Refrén:

C Ami G7 Ami
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, prerie spí,
C Ami G7 Ami
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, má píseň zní.
E7 Ami
Kdyby měsíc nemusel ti svítiti tmou
E7 Ami G7
jistě by ti se mnou zpíval písničku mou,
C Ami G7 Ami
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, nashledanou.

3.

Abyste to nezapomněli, opakuju, že jsem jí měl rád,
až mi začal chodit do zelí jeden starej dobrej kamarád.

4.

Dostal olověnou do těla, Jenoféfě zrovna na prahu,
do dneška ho nevobřečela, tak jsem radši zdrhnul z Utahu.

5.

Jako kojot vyju na měsíc, kowbojové slyšte píseň mou,
ačkoliv znám jinejch na tisíc, Jenoféfa byla jedinou.

6.

Moh bych o tom zpívat ještě dál, kdyby mě má láska slyšela,
někdo z vás mi na krk laso dal, čert to vem, ráda mě neměla.

Refrén:

Jesse James

Greenhorns

1.

C
 Jesse James chlapík byl,
 F C
 hodně lidí vodpravil
 G
 vlaky přepadával rád.
 C C⁷
 Boháčům uměl brát,
 F C
 chudákům zas dával rád,
 G⁷ C
 přál bych vám, abyste ho mohli znát.

Refrén:

C⁷ F
 Jó, Jesse ženu svou
 C
 tady nechal ubohou
 G⁷
 a tři děcka, říkám vám.
 C C⁷
 Ale tenhle přítel hadí,
 F C
 ten vám Jamese zradí,
 G⁷ C
 já vím, tenkrát v noci prásk ho sám.

2.

Jednou vám byla noc
 měsíc tenkrát svítil moc,
 když tu vláček zůstal stát.
 Kdekdo ví, že ten vlak
 přepad James kabrňák
 Jesse sám se svým bráchou akorát.

3.

Jednou vám Jesse James
 sedí doma za stolem
 a svejm dětem vypráví.
 Robert Ford v nočních tmách
 připlíží se jako vrah
 a von vám Jesse Jamese vodpraví.

Ješitnej chlap

Jarek Nohavica

1.

Gmi Dmi Gmi A7
 Zapomeň, láska, na to, že já
 D D7
 jsem jenom ješitnej chlap,
 Gmi Dmi Gmi A7
 že věčnej strach, abys byla jen má
 D D7
 dělá ze mě horšího snad.

Refrén:

Gmi
 Jsi milá tak, že jako mrak
 A7
 jsou chvíle, kdy jsem sám,
 D7 Gmi
 kdy necítím tvůj dech na ústech svých.

Jsi hezká tak, že jako mrak
 A7
 jsou tváře těch, co znám
 D7 Gmi
 a pokřik vran je každej jinej smích.

2.

Snad ďábel sám mi napovídá
 když pláčeš kvůli mně,
 jsem trdlo, který zapomíná
 jak málo lidí jako ty je.

3.

Každej den i když mračím se snad,
 provázíš můj každičkej krok
 v myšlenkách, v slovech, pořád jen rád
 ozývá se láska, vždyť já jsem cvok.

John Brown

Tradicional

1.

G
Černý muž pod bičem otrokáře žil,
C G
černý muž pod bičem otrokáře žil,
H7 Emi
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Ami D7 G
kapitán John Brown to zřel.

Refrén:

G
Glory, glory, haleluja,
C G
glory, glory, haleluja,
H7 Emi
glory, glory, haleluja,
Ami D7 G
kapitán John Brown to zřel.

2.

[: Sebral z Virginie černých přátel šik, :]
sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody pak zdvih'.

Refrén:

Glory, glory, haleluja,
prapor svobody pak zdvih'.

3.

[: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :]
v čele věrných město Harper's Ferry jal,
právo vítězí a čest.

Refrén:

Glory, glory, haleluja,
právo vítězí a čest.

4.

[: Hrstka statečných však udolána jest, :]
hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.

Refrén:

Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
kapitán John Brown je jat.

5.

[: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :]
zvony Charlestonu z dále temně zní,
Johnův den to poslední.

Refrén:

Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,
Johnův den to poslední.

6.

[: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :]
John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.

Refrén:

Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,
jeho duch však kráčí dál.

7.

[: Kráčí dál a v košili se třepotá, :]
kráčí dál a v košili se třepotá,
je mu zima veliká.

Refrén:

Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
je mu zima veliká.

8.

[: Jeho kosti byste marně hledali, :]
jeho kosti byste marně hledali,
černoši je sežrali.

Refrén:

Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
černoši je sežrali.

John Brown's Body

1.

G
John Brown's body lies a mould'ring in the grave,
C G
John Brown's body lies a mould'ring in the grave,
H7 Emi
John Brown's body lies a mould'ring in the grave,
Ami D7 G
But his soul goes marching on.

Refrén:

G
Glory, glory, halelujah !
C G
Glory, glory, halelujah !
H7 Emi
Glory, glory, halelujah !
Ami D7 G
And his soul goes marching on !

2.

The stars of heaven are looking kindly down,
The stars of heaven are looking kindly down,
The stars of heaven are looking kindly down,
On the grave of Old John Brown.

Refrén:

Glory, ...
On the grave of Old John Brown.

3.

He's gone to be a soldier in the army of the Lord,
He's gone to be a soldier in the army of the Lord,
He's gone to be a soldier in the army of the Lord,
And his soul goes marching on.

Refrén:

Glory, ...
And his soul goes marching on.

Poznámky k písni:

V předvečer války Severu proti Jihu, roku 1859, se John Brown se svou skupinou zmocnil zbrojnice v městě Harper's Ferry ve státě Virginia. jeho cílem bylo podnítiti vzbouření černochů. Spiknutí bylo potlačeno a účastníci, pokud nebyli hned postříleni, byli popraveni. Pro armády Unie (Severu) se stala postava Johna Browna symbolem hrdinného mučedníka a píseň o něm nejoblíbenější a nejrozšířenější písní občanské války.

to mo(u)lder = rozpadati se, tlítí

John Hardy

Greenhorns

1.

G F#F (Emi)
John Hardy, to byl malej chudinka,

G
měl za pasem pár bouchaček.

F# F Emi
V západním pohraničí chlapa voddělal,

chtěl utýct bez voplejtaček,

G D G
chtěl utýct bez voplejtaček.

2.

John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu.
Nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
"Rozdejte taky Hardymu,
rozdejte taky Hardymu!"

3.

John Hardy čtyři karty vytáhnul
a Číňan si vzal jenom dvě,
John vytáh moc a Číňan shrábnul bank
a John mu pomoh do rakve
a John mu pomoh do rakve.

4.

Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trat',
najednou cejtí ruku šerifa:
"Já musím želízka ti dát,
já musím želízka ti dát."

5.

Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička.
Já zaslech jeho slova poslední:
"Pravdu má jenom bouchačka,
pravdu má jenom bouchačka..."

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

1.

D Hmi Emi D
 Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 Hmi Emi A D
 sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
 D Hmi Emi D
 A já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
 Hmi Emi A D
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

Refrén:

D Hmi Emi D
 Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
 Hmi Emi A D
 sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

2.

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál.
 A moc se na mě smála, z dálky už se smála,
 i z blízka se pak smála, a já se taky smál.

3.

Řekla, že už dlouho mě má ráda, už dlouho mě má ráda
 a dlouho prej si střádá, abych prej si jí vzal.
 Ať nechám ty své stáda, že léta pilně střádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

4.

Pokud je mi známo, já řek' jenom: Dámo!
 Milá hezká dámo, zač bych potom stál.
 Ty můj typ nejsi, já mám svojí Gracy,
 mojí malou Gracy a tý jsem srdce dal.

Refrén:

Jó, u tý skály dál třešně zrály,
 modrý hory v dáli a teplej vítr vál.

5.

A já vod tý skály, vod tý bílý skály,
 k slunci, který pálí jsem hnal své stádo dál.
 Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
 já k modrej m horám v dáli jsem své stádo dál.

Kalifornia

1.

C
 Včera jsem byl v Kalifornii
 Dmi
 včera jsem byl v Bufalo
 G
 slyšeli mě v Cansas City
 F C
 viděli mě v Ohio.

2.

Já jsem vždycky měl rád lidi
 celej život jsem jim hrál
 dnes začíná turné jiný
 farář kříž už udělal.

3.

Do rakve mi banjo dejte
 do kabátu balík strun
 ňáký prachy naškudlete
 abych moch pít v nebi rum.

4.

Tak ten dekl přibouchněte
 už mě to ňák nebaví
 kůže na banju už vlhne
 struny mi ňák rezaví.

5.

Hergot štvou mě vaše slzy
 vždyť se mnou se každý smál
 vyprávěl bych fóry brzy
 jenže teď musím jít dál.

6.

Kapelo tak zabal vercajk
 ať je klid, to nevadí
 stejně vám tam banjo schází
 stejně vám to neladí.

7.

V každým městě vyprávějte
 až se holky budou ptát
 v každým městě vyprávějte
 že jsem odjel jinam hrát.

8.

Na hrobě mi nechte nápis
 že mě znali v Bufalo
 viděli mě v Cansas City
 slyšeli mě v Ohio.

9.

Jméno mý zná Kalifornie
 jméno mý zná Bufalo
 viděli mě v Cansas City
 slyšeli mě v Ohio.

Kamarád

Jan Nedvěd

1.

D

Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
každej kamarád si s kytarou svý tóny nachází,

G D

lajlalaj ...,

A

A+

D

jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.

Refrén:

D G A Hmi A D G A Hmi A D

Lajlalaj ...

2.

Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukryvej.

3.

A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct svý poctivý jen "ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šeptem řeknou: byl to kamarád.

Kapr

Jarek Nohavica

1.

C Dmi G7 C
Na rybníce jsou velké vlny, dělají se od přírody,
 Dmi G7 C
kapr, ten je opatrný, nevystrčí čumák z vody.

Refrén:

C Dmi
[: Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,
 G7 C
žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky. :]

2.

Nevylézej, kapře milý, je tam velké vlnobití,
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.

Kdo vchází do tvých snů

Václav Neckář

1.

G Hmi
 Tvůj krok je lehký jako dech,
 C D
 kudy jdeš, tam začíná bál,
 G Hmi
 šaty tvé, ty šila tvá máma,
 C D G
 nemáš prsten, kdo by ti jej dal, nevím sám.

2.

Tvým bytem je studentská kolej,
 jedna postel, gramofon,
 Ringo Starr se z obrázku dívá,
 já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.

Refrén 1:

G Hmi
 Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
 C D
 když nemůžeš v noci spát,
 G Hmi
 komu patří ty kroky, co slýcháš,
 C D G
 a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

3.

Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek,
 a vím, že máš ráda beat
 a líbí se ti Salvátor Dalí,
 jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.

4.

Pojedeš na prázdniny k moři,
 až tam, kde slunce má chrám,
 jeho paprskům dáš svoje tělo
 a dál se jen věnuješ hrám milostným, a ty já znám.

5.

Když pak napadne sníh, pojedeseš do hor
 se svou partou ze školních let,
 přátel máš víc, než bývá zvykem,
 ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.

Refrén 2:

Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
 když nemůžeš v noci spát,
 či jsou ty kroky, co slýcháš,
 a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

6.
Tvůj stín, to je stín něžných písní,
tvá dlaň je tajemství víl,
kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen,
ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.

7.
Ten pán, co prý si tě vezme,
musí být multimilionář,
říkáš to všem tak vážně, že ti věří,
jen já stále pročítám snář a hledám v něm.

Refrén 1:

8.
Já tu čekám, až vrátíš se z toulek,
ty dálky nevedou dál,
ať chceš nebo nechceš, tak končí,
a vítr nikdo nespoutal, ani já.

9.
Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát,
a já ti povím, kdo vlastně jsem,
vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel,
slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouvej.

Refrén 3:

To já vcházím do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
a mé jsou ty kroky, co slýcháš,
jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

Kdybys měla má panenko

1.

C Emi Ami
 Kdybys měla má panenko sto ovec,
 F Dmi G
 a já jenom za kloboukem jalovec,
 Dmi G C Ami
 nebudeš má, není možná,
 C Emi Dmi G C
 ani ti to má panenko, pán bůh nedá.

2.

Kdybys měla má panenko celý lán,
 a já jenom zahrádečku jako dlaň,
 nebudeš má, není možná,
 ani ti to má panenko, pán bůh nedá.

3.

Kdybys měla má panenko sto dvorů,
 a já jenom otrhanou stodolu,
 nebudeš má, není možná,
 ani ti to má panenko, pán bůh nedá.

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

1.

C G7 C
 Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla,
 C G7 C
 kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla.
 F C G7 C
 Která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla.
 F C G7 C
 Která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla.

2.

[:Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,:]
 [:Ty by si mě musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti.:]

3.

[:Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti,:]
 [:Ty bys mě musela košilinku šíti, bez jahly a nití.:]

4.

[:Kdybych já ti měla košilenku šíti bez jahly a nití,:]
 [:Ty by si mě musel žebřík udělati až k nebeské výši.:]

5.

[:Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,:]
 [:lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.:]

Když mě brali za vojáka

Jarek Nohavica

1.

Ami C G C
 Když mě brali za vojáka, stríhali mě dohola,
 Dmi Ami
 vypadal jsem jako blbec,
 E F G C G
 jak ti všichni dokola, -la, -la, -la,
 Ami E Ami
 jak i všichni dokola.

2.

Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám správný voják býti
 a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
 a svou zemi chrániti.

3.

Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
 krásně jsem si zabulil.

4.

Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
 tak nebylo z toho nic.

5.

Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 protože mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
 tak si k lásce pomohla.

6.

Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
 tak se sbalit nechala.

7.

Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
 nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
 No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

Greenhorns/ Johnny Cash

1.

C
 Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí
 F C
 scházeli se farmáři tam u nás v přízemí
 mezi nima můj táta u piva sedával
 G7 C F C G7 C
 a tu svoji nejmilejší hrál.

2.

Ted' jsem chlap jako hora, šest stop a palců pět
 už jsem prošel celý státy a ted' táhnu zpět
 kdybych si ale v světě moh ještě něco přát
 tak slyšet zase svýho tátu hrát.

3.

Tahle píseň mě vedla mým celým životem
 když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem
 a když mě bylo nejhůř, tak přece jsem se smál
 když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4.

To už je všechno dávno, táta je pod zemí
 když je ale noc a měsíc potom zdá se mi
 jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát
 zase slyšel jeho píseň hrát.

Kopyta a hříva

Klíč

G H7 Emi Ami D
 Jsou kopyta a hříva a čabraky a šporny,
 G H7 Emi Ami D G D(C G)
 skrz ně kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.
 Když v sedle stařík zpívá, že vede život vzorný,
 kůň moudře hlavou kývá a čeledín je mlád.

Refrén:

H7 Emi H7 Emi
 O tý holce, která v stáji dává koňům pít,
 D G Ami H7
 klisny tiše řehtají, že hřibě bude mít.

Jsou jen kopyta a hříva a čabraky a šporny
a kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.

Jsou kopyta a hříva a pán si v sedle mlaskne,
jó, až to na něj praskne, to teprv začne cval.

Teď v slunci srst se svítí a přes potok si skáčem,
už zejtra budem s pláčem sedlat opodál.

Refrén:

Starý jezdec bez otěží do chomoutu vlít',
 o hřebce tu neběží, vždyť holka chce si žít.

Budou prstýnky a hříva a čeledín je mlád,
a proto kůň jen krkem kývá a smíchy chtěl by ržát.

Budou prstýnky a hříva a čeledín je mlád,
a proto kůň jen krkem kývá a smíchy chtěl by ržát.

Kotva

1.

C C7 F Fmi
Můj život podle lodních ráďů běží
C G7
od svýho mládí Johnny Whisky jsem,
C C7 F Fmi
na jméně mém snad vůbec nezáleží,
C G7 C
čert ví, odkud, z které visky jsem.

2.

Jsem stará rezem zasviněná kotva
zpuchřelý lano omotáno kol,
jsem chlap, jenž umí podepsat se sotva,
a denně z něho táhne alkohol.

3.

Po rodičích mých tážete se zkrátka,
jsem dítě lásky, otec jižní kříž,
půlnoční tajfun, to je moje matka,
tak nalej, Johnny, Whisky, či snad spíš.

4.

S Hornovým mysem my říkáme si bratře,
kdejaký přístav, tam já ženu mám,
tak Johnny nalej, nák mi veschlo v patře,
a vůbec, pane, co se zpovídám.

5.

Jsem stará rezem...

Krásnou vysočinou

Asonance

Refrén:

C Ami Emi
 Půjdem krásnou vysočinou moje milá,
 C Ami F
 půjdem krásnou vysočinou až k nám,
 G C Ami Emi
 půjdem krásnou vysočinou moje milá,
 F G C
 v jejích kopcích já domov svůj mám.

1.

Proč se ve tvých krásných očích slzy třpytí,
 proč jsi smutná, že svůj kraj opouštíš ?
 Tak kam půjdem přece stejné slunce svítí
 a mou krásnou zem uvidíš.

2.

Na loukách, kde v mokré trávě rosa zvoní,
 v údolích, kde z pramenů můžeš pít,
 v kráse kopců, z kterých divoký vřes voní,
 tam láska má chci s tebou žít.

3.

Zazní zpěv a zazní radost vysočinou,
 na všech kopcích budou tančit a hrát,
 půjdem krásnou vysočinou moje milá,
 chceš-li nevěstou mojí se stát.

Krásný je vzduch

Jaroslav Hutka

1.

C Ami Dmi G
[: Krásný je vzduch, krásnější je moře :]
C (F) G7 C G7 C
[: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější, usměvavé tváře:]

2.

Pevný je stůl, pevnější je hora,
co je nejpěvnější, ta člověčí víra.

3.

Pustá je poušť i nebeské dálky,
co je nejpustější, žít život bez lásky.

4.

Velká je zem, šplouchá na ní voda,
co je však největší, ta lidská svoboda.

5.

Mocná je zbraň, mocnější je právo,
co je nejmocnější, pravdomluvné slovo.

Krinolína

Kapitán Kid

1.

G Emi C D7
 Jsem v krinolině lariatu oblečen,
 G Emi C D7
 mou košilí je tichá savana
 G Emi C D7
 a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
 G D7 G
 sen omšelého Dona Juana.
 H7 Emi
 Tisíce krásek voní šalvějí,
 H7 G D7
 svou lásku sosny stínem oplácí,
 G Emi C D7
 jen na koni se se mnou projet nechtějí
 G D7 G
 a ve větru sem tam se kymácí.

Refrén:

 D G D
 Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů
 A7 D
 sombrero z kaktusů si vyzývavě nesu.
 G Gmi D
 Je moje láhev dávno dopita
 A7 D
 a v dáli tepou kopyta.

2.

Že pistole už Oklahomou nezazní,
 to nevadí, už bude aspoň klid,
 a že se ráno jako jindy rozední,
 je lepší nežli zlato objevit.
 Hacienda v dáli není má
 a nepatří mi stáda kolem ní
 a jestli mě tu vůbec něco dojíhá,
 tak na dně kapsy tabák poslední.

3.

I Llano Estacado zná můj zpěv,
 v Tennessee jsem řval do hřmění stád
 jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
 ač mrtev přesto žiju napořád.
 V nábojích prach mám z dálných cest,
 já brodil řeky projel údolí,
 žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
 mám koně, laso, hlad a pistoli.

Krutá válka

Spirituál kvintet

1.

C Ami
 Tmou zní zvony z dálky,
 Dmi Emi
 o čem to milý sníš,
 Ami Dmi
 hoří dál plamen války
 C F G7
 a ráno je blíž.
 C Ami
 Chci být stále s tebou
 Dmi Emi
 až trubka začne znít,
 Ami Dmi
 láska má vem mě s sebou,
 C F C
 ne to nesmí být.

2.

Můj šál skryje proud vlasů,
 na pás pak připnu nůž,
 poznáš jen podle hlasu,
 že já nejsem muž.
 Tvůj kapitán tě čeká,
 pojď musíme už jít,
 noc už svůj kabát svléká,
 ne, to nesmí být.

3.

Až dým vítr stočí,
 tvář změní pot a prach,
 do mých dívej se očí,
 tam není strach.
 Když výstřel tě ranní,
 kdo dával by ti pít,
 hlavu vzal do svých dlaní,
 ne, to nesmí být.

4.

Ach má láska sladká,
 jak mám ti to jen říct,
 každá chvíle je krátká
 a já nemám víc.
 Já nemám víc než tebe,
 můj dech jenom tvůj zná,
 nech mě jít vedle sebe,
 tak pojď láska má.

Kryté vozy

1.

E A E
 Kapkami si déšť do plachet vozů zpívá,
 H⁷ E
 vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou.
 E A E
 Každý muž pevně otěže v rukou svírá
 E H⁷ E
 vozy stále jedou temnou a spící krajinou.

Refrén:

A Ami
 Až tam za hory, za modrý obzory,
 E
 pod nimiž stáda jdou,
 F[#]
 tam najdeš cestu svou,

 cestu svou tajemnou
 H A H A[#] G[#] F[#] E
 déšť už přestal svou píseň zpívat.

2.

Zmodralo nebe, hory a slunce svítí,
 sombrero mužů pod žhavým sluncem schnou,
 poslední kapka se v plachtách vozů třpytí
 dlouhou dobu ještě dlouhou ještě pojedou
 dlouhou dobu ještě dlouhou ještě pojedou
 dlouhou dobu ještě dlouhou ještě pojedou

Kůň bílý

1.

D
Kdysi byl mojí láskou
Emi
kůň bílej jak sníh,
A
bílá hřiva mu vlála
D
do všech dětskejch snů mých.

2.

Táta neměl moc peněz,
celý roky se dřel,
nadělal spousty dluhů
jen aby ho měl.

3.

Když pak s běloušem prvně
na dostihy šel,
na jeho rychlý nohy
vsadil všechno co měl.

4.

Kůň běžel tak lehce,
jako když vánek vál,
všechny koně a jezdce
za sebou zanechal.

5.

Při každém jeho skoku,
rostla naděje v nás,
při jednom ale upad
a zlomil si vaz.

6.

Táta neřek ani slovo,
jako socha tam stál,
a já poprvé viděl,
jak se rozplakal.

7.

Kdysi byl mojí láskou
kůň bílej jak sníh,
vzpomínky na něj
jsou slzy v očích mých.

Lachtani

Jarek Nohavica

Refrén:

C F C Ami G C
[: Lach, lach, já já, lach, lach, já já :]

1.

C F C
Jedna lachtaní rodina
Ami G C
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F C
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami G C
a teď u kina Vesmír lachtají,
G C
lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
Ami G C
a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.

2.

Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

3.

Tátu lachtana zlost popadla
a hned i vyskočil ze sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
doma zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, já.

4.

C F C
Tahle lachtaní rodina
Ami G C
od té doby nechodí už do kina, lach, lach.

Lodníkův lament

Hop trop

1.

Emi G D G D G
 Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
 D Emi D Emi
 a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
 G D G
 velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
 D Emi D Emi
 drsnýmu chlapu nesvědčí, já tůk' si na čelo.

Refrén:

Emi D G D G C G
 Jó hó hó hó jó heja heja hou
 G D7
 Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
 G
 já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
 D7
 voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
 G Emi
 a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2.

Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
 že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
 a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
 kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

3.

Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
 a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
 všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
 a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

4.

Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
 moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
 k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
 všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

5.

Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
 a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
 na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
 teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

Laredo (Kovbojův nářek)

Spirituál kvintet

1.

C Emi Ami G
 Když v Laredu tenkrát jsem ulicí bloudil,
 C Emi Ami G
 když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl,
 C Emi Ami G
 já kovboje zahlíd, byl přikrytej plátnem,
 C Emi Ami G7 C
 tím běloučským plátnem, co studí jak jíl.

2.

At' píšťaly kvílí a bubny v tu chvíli,
 at' zadrnčí v pohřebním průvodě mým.
 Tam v údolí u nás mě přikryjte hlínou,
 jsem mladičkej kovboj a chybil jsem, vím.

3.

Šest hazardních hráčů at' vezme mou rakev,
 šest kovbojů zazpívá nad hrobem mým.
 a vemte mne na hřbitov, zahažte hlínou,
 jsem kovboj a hodně jsem chybil, já vím.

4.

Šest veselých kovbojů ponese rakev,
 šest nejhezčích dívek mne vyprovodí,
 a kytici růží mi na rakev dejte,
 at' hroudy tak prudce mne neuhodí.

Listopad

Wabi Daněk

1.

G C G C
 Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
 G Hmi Ami,D
 málokdy si nechám něco zdát.
 C G Emi C
 Doma nemám stání už od jarního tání,
 F G
 cítím, že se blíží listopad, hm.

Refrén:

F C G
 Listopadový písň od léta už slýchám,
 Ami C G
 vítr ledový přinesl je k nám.
 F C G
 Tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
 Ami C G
 listopadový písni naslouchám.

2.

Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
 k nebi padá zlatý vodopád.
 Pod nohama cinká to poztráčený listí,
 vím, že právě zpívá listopad.

3.

Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská
 co mě nutí do zpěvu se dát.
 Tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
 píseň, co mě učil listopad.

Little Big Horn

Greenhorns/ Leon Payne

1.

Ami

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem.

Ami

Dmi

Modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

Refrén:

A

E7

Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

E7

A

Proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2.

Tam, blízko Little Big Hornu, šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií.

Marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej!

3.

Tam, blízko Little Big Hornu, se vznáší smrti stín,
padají jezdcí s koní, výstřely z karabin
a límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

4.

Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězej kmen
a cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svejch vojáků leží i generál.

Mám spoustu divnejch přání

1.

C F
 Mám spoustu divnejch přání,
 C G G7
 chtěl bych třeba vidět zlatej sníh,
 C F
 před sluncem jak tmavej mrak se sklání
 C G7 C
 čtyři bílý myši, jak jedou na saních.

Refrén:

G7 C
 Ta přání, ta nejsou zrovna všední
 G7 C
 a splnění se asi nedočkáš,
 G7 C
 podívej, jak den se skládá ke dni,
 D D7 G7
 to se milej zlatej načekáš.

2.

Kdyby mohly mluvit ryby němý,
 copak bych se asi dozvěděl,
 slyšel bych co ještě nikdo neví,
 nad čím by se člověk zastyděl.

3.

Těch svej přání mívám tisíc za den,
 však bláhový jsou všechny víc než dost,
 tak dostat třeba pivo řízlý medem,
 stačilo by, abych měl radost.

4.

Vy všichni byste měli mít svý přání,
 vždyť z tisíce se jedno vyplní,
 hrana poslední když ti vyzvání,
 pak už se ti žádný nesplní.

Mávej

Wabi Daněk

1.

C C7
 Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
 F C
 nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celý den,
 G7 F C F C
 tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

2.

F F7
 Jó, nemáš holka páru, jakej pocit mám,
 C
 když prásknu do kočáru a rukou zamávám
 G7
 a cesta už mě zdraví a říká mi: Těpic,
 C G7 C
 tak tohle je to pravý, já, já už nechci víc.

Tak jen si mávej, mávej, mávej.

3.

Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl,
 a na jazyku noty a pod pažema sůl
 a cesta která mluví a říká : Jenom plný
 a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.

4.

Tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen.
 Nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celý den,
 [: tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem :]

Milenci v texaskách

(Starci na chmelu)

1.

C Ami F Ami G7
Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let
C Ami F Ami
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,
F dmi Emi F D7 G F F# G
ten svět v nich ale viděl pásy, a jak by mohl nevidět,
C Ami F Ami
vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

2.

A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
odpustte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

3.

Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,
tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,
kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
F Ami F Ami
kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí ...

Míle

Waldemar Matuška / Bob Dylan

1.

C F C Ami
 Míle a míle jsou cest, které znám,
 C F G
 jdou trávou i úbočím skal,
 C F C Ami
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
 C F G
 a já na všech s vámi stál,
 C F C Ami
 proč ale blátem nás kázali vést
 C F G
 a špínou třísnil šat?

Refrén:

F G C Ami
 To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
 F G C
 ten vítr, co začal právě vát.

2.

Míle a míle se táhnou těch cest
 a dál po nich zástupy jdou,
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou,
 Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
 spí v hlíně těch práchnivých cest?

3.

Dejte mi stéblo a já budu rád,
 i stéblo je záchranný pás,
 dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás,
 proč jen se úděl tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát.

Mississippi blues

Pacifik

1.

Ami Dmi
 Říkali mu Charlie a jako každej kluk
 Ami G Ami
 kalhoty si o plot potrhal,
 Dmi
 říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
 Ami G Ami
 na plácku rád košíkovou hrál,
 C F
 křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
 Dmi E
 až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
 Ami Dmi
 někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
 Ami G Ami
 nikdo neplakal a nikdo neprosil.

Refrén:

C Ami F G Ami
 Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
 C Ami F G C Ami
 Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2.

Říkali mu Charlie a jako každej kluk
 na trubku chtěl ve smokingu hrát,
 v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
 uměl se i policajtům smát,
 odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
 který věci jinejm patří a co sám může mít,
 že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
 netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

3.

Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
 ve kterým mu táta sbohem dal,
 chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
 jako Ježíš na Golgotě stál,
 nepochopí jeho oči, jak se může stát,
 jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
 jeho blues se naposledy řekou rozletí,
 kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

Refrén:

Refrén:

C Ami
 + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

Mračí se, mračí

1.

C Ami Dmi G
 Mračí se, mračí, bude-li pršet,
 F C Ami C G Fmi
 před našima je zelený vršek, zelený vršek.

2.

A pod tím vrškem široký kámen
 sedí syneček [: s panenkou na něm :]

3.

Syneček praví: hlavěnka bolí,
 zavaž panenku [: ať se mně zhojí :]

4.

Panenko váže, hlavěnka klesla,
 co ses panenku [: co ses tak lekla :]

5.

Ach jak se nemám smutná lekati,
 když ty mne už chceš [: v rukou skonati :]

6.

Já neskonávám, já se jen loučím,
 tebe panenku [: bohu poroučím :]

Mravenčí ukolébavka

Zdeněk Svěrák

1.

F C Dmi C
 Slunce šlo spát za hromádku klád,
 F B C F
 na nebi hvězdy klíčí,

 už nepracuj mravenečku můj,

 schovej se do jehličí.

Refrén:

F Gmi Ami B F Gmi Ami (C)
 Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký,
 F Gmi Ami B F B F
 pojd', lůžko máš odestlané, v plátku od macešky.

2.

Spinká a sní, mravenec lesní,
 v hromádce u kapradí,
 nespinká sám, s maminkou je tam,
 tykadlama ho hladí.

F C Dmi C F B C F
 Lá lála lá lálálálá lá lálálá lálálá lá

My Bonnie

1.

G C G
 My Bonnie lies over the ocean
 G A7 D D7
 My Bonnie lies over the sea
 G C G
 My Bonnie lies over the ocean
 C D7 G G
 Oh, bring back my Bonnie to me, to me.

Refrén:

G C Am
 Bring back, bring back
 D7 G D7 G
 Oh bring back my Bonnie to me, to me
 G C A7
 Bring back, bring back
 D7 G
 Oh, bring back my Bonnie to me.

2.

Oh blow you winds over the ocean
 Oh blow you winds over the sea
 Oh blow you winds over the ocean
 And bring back my Bonnie to me, to me.

3.

Last night as I lay on my pillow
 Last night as I lay on my bed
 Last night as I lay on my pillow
 I dreamed that my Bonnie is dead, is dead.

Refrén:

Na časy blýská se

Žalman

1.

C Ami G A7
 Kolikrát jsem to už vzdal, kolikrát na hanbu šel,
 Dmi F C
 do pekla však nepřišel.

Refrén:

C Dmi G7 C Ami
 Na časy blýská se a my stále dál
 Dmi G Emi7
 táhnem ten dřevěnej prám,
 C Dmi G7 C Ami
 a komu stýská se, dlouho na kraji stál,
 Dmi G Dmi7 C
 sedne si ke stolu k nám.

2.

Kolikrát pomoh mi strach a kolikrát zradil mě sen,
 našel mě zas bílej den.

3.

Kolikrát z pravdy jsem zběh, kolika lžím vrátil zrak,
 kolikrát ujel mi vlak.

4.

Kolika hvězd já se ptal, kolikrát vlastně jsem žil,
 kolikrát nepochopil.

Nadějí, láskou i vírou

Spirituál kvintet

Refrén:

F
 Nadějí, láskou i vírou,
 G F
 nadějí, láskou i vírou,
 Bb
 nadějí, láskou i vírou
 F G7 C F
 se píseň může stát.

1.

Já když bejval ještě dítě,
 táta řek': "Čas naučí tě,
 že naději máš vždycky, dítě,
 a to bys měl snad znát."

2.

Dnes tvým krokům kámen brání,
 píseň tvá však nemá stání,
 dnes tvým krokům kámen brání,
 pojd' na cestu se dát.

3.

Víím, že láska neumírá
 tomu, kdo ji neodpírá,
 víím, že láska neumírá,
 tak neboj se mít rád.

4.

Kdo má cíl a kdo je v právu,
 kdo má víru, nechce slávu,
 kdo má cíl a kdo je v právu,
 ten může s námi hrát.

5.

Osud těm, kdo v pravdu věří,
 rukou spravedlivou měří,
 jenom ten, kdo v pravdu věří,
 ten může klidně spát.

Náhrobní kámen

Petr Novák

1.

C Ami C D C F C
Až půjdeš po cestě, kde růže vadnou, kde rostou stromy bez listí,
tak dojdeš na místo, kde tvý slzy skanou na hrob co nikdo nečistí.

2.

Jen starej, rozbitej, náhrobní kámen řekne ti, kdo nemoh už dál,
tak sepní ruce svý a zašeptej: Amen, at' už jsi tulák nebo král.

Refrén:

Dřív děvče chodilo s kyticí růží rozdávat štěstí a svůj smích.
Očí jí maloval sám bůh černou tuší, pod jejím krokem tál sníh.

3.

Všem lidem dávala náručí plnou sázela kytky podél cest,
jednou však zmizela a jako když utne přestaly růže náhle kvést.

4.

Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu, na zvadlých květech věčně snít,
všem lidem rozdala svou lásku a sílu, že sama dál nemohla žít.

5.

Tak jsem jí postavil náhrobní kámen a čerstvé růže jsem tam dal,
pak jsem se pomodlil a zašeptal: Amen, a svoji píseň jsem tam hrál.

Na kameni kámen

Brontosauři

1.

C
 Jako suchej starej strom,
 F
 jako všeničící hrom,
 C
 jak v poli tráva,

 připadá mi ten náš svět
 F Ami
 plnej řečí a čím víc,
 G C
 tím líp se mám.

Refrén:

F
 Budem o něco se rvát,
 Ami G
 až tu nezůstane stát
 C
 na kameni kámen.
 F
 A jestli není žádněj bůh,
 Ami G
 tak nás vezme země vzduch,
 C
 no a potom ámen.

2.

A to všechno proto jen,
 že pár pánů chce mít den
 bohatší králů,
 přes všechna slova, co z nich jdou,
 hrabou pro kuličku svou,
 jen pro tu svou.

3.

Možná jen se mi to zdá
 a po těžký noci přijde,
 přijde hezký ráno,
 jaký bude, nevím sám,
 taky jsem si zvyk
 na všechno kolem nás.

Na vánoce ráno

Zelenáči

1.

C E7 F Fmi
 Na vánoce ráno, štědrej den tehdy byl,
 C Ami Dmi7 G
 já se v cele temný jak ze sna probudil.
 C E7 F Fmi
 Na vánoce ráno, bejvalo rok co rok
 C Ami F G
 já chodil do Jacksonu pít brendy svý a grog.

Refrén:

C E7 F Fmi
 Holka, ach holka, dobře to víš,
 C Ami
 proč já byl tenkrát u brendy
 Dmi F C
 a teď je u mě mříž.

2.

Na vánoce ráno, já zas do Jacksonu jel,
 šerif Brand tam holku mou na svejch kolenou měl.
 Na vánoce ráno, když utich jek a křik,
 na zemi ležel šerif Brand o kus dál pomocník.

Návrat

1.

F C
 Co vlaků denně zazní starou roklí,
 F C
 co vlaků veze cizí lidi dál
 F C
 a my tu s bráchou stojíme jak zmoklí
 F G7
 už za pár minut táta zamává.

2.

A tak tiše sbírám síly pro svůj úsměv,
 ten rok co táta se štěstím si hrál
 byl trochu hořkej pro nás písně nápěv
 a my doufali, že vrátí se jak král.

Refrén:

F C
 Falešná však byla karta táto
 F C
 a křivej parták co ti jí namíchal
 F C
 je smutnej train a na peroně bláto
 F Fmi C
 a vstříc ti jdem jen já s bráchou.

3.

Tak netrap se, že svět ti dal jen vrásky,
 a nezoufej, žes nedokázal víc,
 že nevyšly ti zatím všechny sázky,
 to pro tvý kluky neznamená nic.

4.

Vem čert ty vlaky, nech je plavat, táto,
 buď doma, kde tě každej dobře zná,
 ta cesta nikdy nebude stát za to,
 a tady tě má brácha rád i já.

Nevidomá dívka

Karel Kryl

1.

C Dmi C Dmi
 V zahradě za cihlovou zídkou,
 C Dmi C Dmi
 popsanou v slavných výročích,
 C Dmi E Ami
 sedává na podzim na trávě před besídkou
 F G(-) E
 děvčátko s páskou na očích.

2.

Pohádku o mluvícím ptáku
 nechá si přečíst z notesu,
 pak pošle polibek po chmýří na bodláku
 na vymyšlenou adresu.

Refrén:

Ami Dmi
 Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
 Ami G7
 tu nevidomou dívku,
 Dmi G7 E
 prosím vás, nechte ji si hrát,
 Dmi Ami
 vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
 F(G) G(E) E
 jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.

3.

Pohádku o mluvícím ptáku
 a o třech zlatejch jabloních,
 a taky o lásce, již v černých květech máku
 přivezou jezdci na koních.

4.

Pohádku o kouzelném slůvku,
 jež vzbudí všechny zakleté,
 pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
 na kterém poklad najdete.

R:

Rec.=1.

5.

Rukama dotýká se květů
 a neruší ji motýli,
 jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
 jen na chvíli.

Nové Skotsko

Asonance

1.

Dmi F C
Slunce k západu tvář svou naklání,
 Dmi C Dmi
ve větvích i ptáci teď půjdou spát,
 F C
všechny zvony na kopcích teď zvoní klekání,
 Dmi B Ami Dmi
jenom nám nadešla chvíle na cestu se dát.

Refrén:

Tak jen dál, kde Nové Skotsko svůj břeh prostírá,
kde se skály do mraků zvedají,
tam za mořem nová zem nový život otvírá
a pro vyhnance je poslední nadějí.

2.

Opustil jsem svůj dům i svou rodnou zem,
sbohem přátelům jsem musel dát,
otce svého i matku svou jsem doma zanechal,
i svoji něžnou dívku co jsem měl tolik rád.

3.

Já měl jsem dva bratry, už našli svůj klid,
na prsou teď mají ruce zkřížené,
tak jsem zůstal jen já, ubohý námořník
a nikdo není kdo by vzpomněl jméno mé.

4.

Zase bubny už zní, další den začíná,
námořníky nic dobrého nečeká,
jenom dál, jen dál, po vlnách šedivých,
vždyť už svítat začíná a cesta je daleká.

Odjíždím

Wabi Ryvola

1.

Ami Dmi G7 C
 Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
 Dmi Ami H7 E7
 rána jsou kalný a slunce nezná stín,
 Ami Dmi G7 C
 blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
 Dmi Ami E A
 až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

Refrén:

A D
 Odjíždím a za sebou mám babí léto,
 E E7 A
 odjíždím a barvy sbírám do vočí,
 D
 odjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
 E A
 odjíždím, a nikdo se nevotočí,
 D
 odjíždím a nemám ani zdání,
 E7 A
 co je tam, kam supí ten můj vlak,
 D
 odjíždím a mám jediný přání,
 E E7 A
 vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2.

Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
 šátek je bílej a holka nezná pláč,
 pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
 kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

3.

Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
 má noci chladný a sem-tam bílej den,
 jak starej strom nosí počasí v tváři,
 léto je pryč a jaro za rohem.

Refrén:

A E E7 A
 + vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
 G A G A G A
 odjíždím, odjíždím, odjíždím,
 G A G A G A
 odjíždím, odjíždím, odjíždím ...

Okoř

1.

C
 Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
 G7 C
 vroubená je stromama.
 C
 Když jdu po ní v létě samotén na světě
 G7 C C7
 sotva pletu nohama.
 F C
 Na konci té cesty trnité
 D7 G7
 stojí krčma jako hrad
 C
 Tam zapadli trempi, hladoví a ušlí,
 G7 C
 začli sobě notovat:

Refrén:

C G7
 Na hradě Okoři světla už nehoří,
 C G7 C
 bílá paní šla už dávno spát.
 G7
 Ta měla ve zvyku dle svého budíku
 C G7 C C7
 o půlnoci chodit strašívát.
 F C
 od těch dob, co jsou tam trempové,
 D7 G7
 nesmí z hradu pryč
 C G7
 a tak dole v podhradí se šerifem dovádí
 C G7 C
 on jí sebral od komnaty klíč.

2.

Jedného dne z rána roznesla se zpráva,
 že byl Okoř vykraden.
 Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
 nikdo nebyl dopaden.
 Šerif hrál celou noc mariáš
 s bílou paní v kostnici,
 místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
 dostal z toho zimnici.

Old time religion

1.

D
Give me that old time religion
A7 D
give me that old time religion
D7 G
give me that old time religion
D A7 D
it's good enough for me.

2.

It was good for my old mother 3 x
it's good enough for me.

3.

It was good for Paul and Silas ...

4.

It was good for Hebrew children ...

5.

It was good for brother Jonah ...

6.

It was good for sister Mary ...

7.

It was good when the world's on five ...

Oranžovej expres

Greenhorns, Vyčítal

1.

C C7
 Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej
 F C
 už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj
 G G7 C
 rychlík v barvě pomeranče už mě veze tak good bye.

2.

Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
 svit brzdařský lucerny, chomáče jisker v ovzduší
 a když oranžovej expres mě houká do uší.

3.

Sedím si na uhláku a vyhlížím přes vokraje
 ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje
 píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.

Recitativ:

Hello, tuláku, kam jedeš?
 Nevim.
 Na New York?
 Nevim.
 Nebo na Nashville?
 Nevim, mě stačí,
 když slyším, jak ty pražce drncaj dujdá dujdá ...

4.

Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj
 už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj
 Rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good by!

Oregon

Pacifik

Cap. I.

1.

Emi **G** **Emi**
 Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
G **Emi**
 kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
Ami **Emi**
 těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
Ami **H7**
 že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
Emi **G** **Emi**
 kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

Refrén:

C **D7** **G** **Emi**
 Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
C **D7** **Emi**
 Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
C **D7** **G** **Emi**
 Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
C **D7** **Emi**
 Oregon, Oregon, dál musíš jít.

2.

Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
 kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
 na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
 buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
 kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

3.

Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
 kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
 člověk se drápe až někam k nebi blíž,
 dostává rány, a přesto leze výš,
 hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

Refrén:

Refrén:

Otec a syn

Rangers - Plavci

1.

Ěmi Ami Ěmi Ami Ěmi
 Řemeslo zlý a starý mám, těžko se líbit bude vám,
 C D G Ěmi C D G
 mě nikdo z lidí nemá rád pro úřad můj - jsem, prosím, kat.
 Ěmi Ami Ěmi Ami Ěmi
 Řemeslo zlý a starý mám, snad jednou odpustí mi Pán,
 C D G Ěmi C D G
 má práce chutná mi jak blín, vždyť rukou mou pad' i můj syn.

Refrén:

C D G Ěmi
 Ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, ten lesů král
 C D G
 a jako sbor chór krkavčí,
 C D G Ěmi
 ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, a já se bál
 D G
 vykonat práci popravčí.

2.

Splepený vlasy, vrásek pár, z bejvalý krásy zbyl jen cár,
 zato má rubáš s oprátkou, tam pod ní skončí cestu svou.
 Sedraný šaty a drsná tvář, on trochu krad' a byl to žhář,
 byl pozdní večer, první máj šel spát, a zde s ním stál-já, jeho kat.

Refrén:

Pod černým trámem s oprátkou, tam dokonal ten lesů král,
 a jako sbor chór krkavčí,
 pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,
 dřív otec jen, teď popravčí.

C D G Ěmi
 Osud si umí divně hrát:[: otec a syn - zloděj a kat :] 3 x

Pampelišky

1.

G D7
 Hora skrývá slunce pod klobouk,
 G D7
 z oblaků do pampelišek fouk,
 G G7 C
 [:jak zlaté kvítí na nebi hvězdy jsou,
 G D7 G
 snad až k tobě milá dolétnou:]

2.

Z oblaků se hvězdy dívají,
 podle nich budeš mít děti tři,
 [:ty budou krásné tak jako jsi ty,
 tak dobrou noc, má drahá, tak už spi:]

3.

Tajemná je řeka na horách,
 po ní bloudím, jako v mátohách,
 [:měl jsem tě rád, ty byla jsi láska má,
 a mě se zdá, že se na mne z nebe usmíváš:]

4.

Teskná píseň nese se nocí
 ostrých hochů toulavých srdcí
 [:utichly banja ztichly už kytary,
 tak dobrou noc, mé děvče z Montany:]

5.

V kolébce spí hošík maličký,
 přemýšlím, o čempak asi sní,
 [:vezmi svou starou tornu toulavou,
 jdi po cestách, kudy chodil jsem já s mámou tvou:]

Panenka

Poutníci

1.

C F C F
 Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
 C G
 snad houf bílých holubic, nebo jen žal.
 F C F C
 Tak skončil ten první den, zmáčený krví,
 G C
 ani poutovou panenku nezanechal.

Refrén:

F C G F C G
 Otevři oči, ty uspěchaná, dámo uplakaná,
 F C F C G C
 tak otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
 a umyj se půjdeme na karneval.
 A na bílou kůži ti napíšu tuší,
 že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Pane bože, vod tý lásky zachraň nás

Miki Ryvola

1.

C G7 C
 Já šlapal jsem už dlouho a slunce jako pec,
 F C
 mů břicho bylo prázdný, jó, zatracená věc,
 F C
 [: u cesty chajda stála a holka se tam smála,
 G7 C C7
 a prej abych šel dál, a bum, a spadla klec. :]

Refrén:

F Gmi
 Dlouhej vlas, outlej pás, hubičky zas a zas,
 C7 F D#dim Gmi C7
 pane bože, vod tý lásky zachraň nás,
 F Gmi
 ženská ti zlomí vaz, utíkej, dokud je čas,
 C7 F G7 F G
 každěj chlap nám může k týhle písni zpívat druhej hlas.

2.

A byla celkem milá a dalo se s ní žít,
 jen fajfku zahodila a zakázala klít,
 [: to vydržet se dalo, jen jediný mě štvalo:
 že od prvního dne jsem whisky nesměl pít. :]

3.

Jsem akorát tak starej, abych vám radu dal:
 na ženskou jenom mrknout, a honem mazat dál,
 [: ten, kdo se drápkem chytne a hned do toho vlítne,
 to není žádněj chlap, čert aby ženský vzal! :]

4.

Že měla černý voči, tak jsem tam zůstal rád,
 a že mě ráda měla, já ji měl taky rád,
 byla to holka skvělá, jen jednu chybu měla,
 že jenom kvůli ní nesměl jsem karty hrát.

Paneláky

Nedvědi

1.

Ami E7 Ami Dmi Ami
 Zním, znám cesty, kde se lidi nepotkávají',
 C G7 Ami Dmi
 hloupost a peníze, kariéra, neví se,
 Ami E7 Ami
 kdo to všechno přináší k nám.

2.

Má, má člověk srdce čistý, když pozná svět,
 pak hloupost a peníze, kariéra zjeví se,
 je z něj hloupej přestárlej kmet.

Refrén:

Dmi Ami
 Dál, jenom dál, abys u cesty zas stál
 E7 Ami
 a hledal něco víc, co žene tě dál.

3.

Znáš, znáš noční sídliště, svět paneláků,
 tátu jen na neděli, láska se nerozdělí,
 nějak jsi tu na všechno sám.

4.

Víš, víš, že kytky ráno zas musej' kvést,
 tak touláš se po světě, než neděle najde tě,
 odkud v pátek utekls' k nám.

Papíroví draci

Pavel Dobeš

1.

G D G
 Když vidím nad polem papírové draky,
 D G
 chtěl bych být dítětem a draka pouštět taky,
 D G
 poslat mu psaníčko po rezné niti,
 D G
 nakreslit sluníčko, at' lidem svítí.

2.

At' svítí k radosti, at' lidem praví,
 od lidských starostí at' zvednou hlavy:
 podívej, člověče, nasad' si brejle,
 vezmi kus papíru, sežeň tři špejle.

Refrén:

G D
 At' jsi, kde jsi, nikdy nejsi
 G
 na tom světě sám.
 D
 Zrob si draka, zazpívej si
 G
 pam pa ram pam pam.

3.

Když vidím na nebi papírové draky,
 chtěl bych být dítětem a zúčastnit se taky,
 když den se sešeří, domů utíkat,
 zasednout k večeři, vyčurat a spát.

4.

Usínat s nadějí, jak usínají děti,
 že někde po nebi jejich draky letí,
 vítr je jim motorem a všude, kde je víra,
 i nebe se svým prostorem se před ním otevírá.

Parta z ranče Y

1.

D G D A
[:Každý ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon:]
D G D A D
[:mezi nima jede na koni i cowboy jménem Koš:]

2.

[:Tam dole u řeky stojí opuštěnej srub:]
[:nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Gábina:]

3.

[:Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Gábinou:]
[:Kampak, kampak asi zmizela, že opustila srub:]

4.

[:Až se jednou vrátíš zpět, přijď se na mě podívat:]
[:tebe moje plavovlasá Gábino budu mít stále rád.:]

5.= 1.

Patrick

1.

Dmi
 Sta mil koleje jdou prérií
 F
 jak stříbrný šíp míří dál
 Dmi
 když Patrick se tam najmout dal
 A⁷ Dmi
 a rval se s touhle dráhou.

Refrén:

Dmi
 Den co den a heja hou
 F
 den co den a heja hou
 Dmi
 den co den a heja hou
 A⁷ Dmi
 on rval se s touhle dráhou.

2.

On rval se statečně s přírodou
 i s šéfem kvůli vejplatě
 vzdor míval v tváři vousaté
 když rval se s touhle dráhou.

3.

Večer chodil pozdě spát
 a ráno musel vstávat zas
 často si říkal vem to ďas
 když rval se s touhle dráhou.

4.

Nikdo z vás se nedoví
 co útrap tenhle úsek stál
 když Patrik se tam najmout dal
 a rval se s touhle dráhou.

5.

Na dvacáté míli leží hrob
 kde Patrik padnul a byl trop
 jen velkej nápis je tam znát
 „zde leží Patrik sám a sám“.

Pět set mil

Rangers - Plavci

1.

D	Hmi	Emi	G
Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,			
Emi	A	D	A
Že odešel jsem z domova snad stovky mil,			
D	Hmi	Emi	G
stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,			
Emi	A	D	A
že odešel jsem z domova snad stovky mil.			

2.

Čas, ten lásce ublížil, vzdálení jsme pět set mil,
 srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil,
 těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil
 srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.

3.

Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
 lavici teď nádražní za lože mám,
 za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,
 lavici teď nádražní za lože mám.

4.

Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
 tak v tý dálce daleký zůstanu sám,
 zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,
 [: tak v tý dálce daleký zůstanu sám ...:]

Píseň malých pěšáků

Žalman / Joan Baez

1.

G C D
 Je nás víc než loni,
 G C D
 obyčejnejch pěšáků,
 Hmi C
 chodíme hledat víru svou,
 G D
 v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2.

Ráno bývají smutný nádraží,
 lásky odjížděj' se vdát,
 na peróně stojí schoulený,
 s dálkou snoubený pěšáci silnice...

Refrén:

F G
 Má svou jistou píseň,
 F G
 s košilí kdo spí drátěnou,
 Hmi C
 ó, lidé, tiše půjdem
 G D G
 do starý vrby zavolat: hallo, jdem dál, hallo.

3.

Jednou zuje pěšák boty svý
 na šachovnici světa rád,
 vykourí doutník, lehne si
 do stoky pod širák a bude snít.

4.

O malých dětech na nádraží,
 co hledají mámy a duši svou,
 ptáci pod křídly je ukryjou
 a pak v objetí s nimi odletí.

Refrén:

5.

Půlnoční vítr už vyhrává
 píseň malých pěšáků,
 ulicí smutkem dlážděnou,
 tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

Píseň zhrzeného trampa

Jarek Nohavica

1.

C G F C
 Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
 F C G C G
 hóhóhó, a neznám písně z pamp,
 C G F C
 vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
 F C G C
 hóhóhó, že prý jsem houby tramp.

2.

Napsali si do cancáků, jen at' to každěj ví,
 hóhóhó, jen at' to každěj ví,
 vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
 hóhóhó, ten frajer libový.

Refrén:

C G Ami F C
 Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
 G C G
 já mám rád jazz (folk), rock,
 C G Ami F C
 chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
 G C C7
 to prý jsem cvok,
 F C D7
 já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům
 G
 jsem říkal: "Bane, pane,"
 C G Ami F C
 já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
 G C
 tak v autokempu.

3.

A povídal mi frajer Joe: „Jen žádný legrácky,
 hóhóhó, jen žádný legrácky,
 jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
 hóhóhó, čestný čundrácký.“

4.

Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
 hóhóhó, až dám se do cajku
 a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
 hóhóhó, akordy na Vlajku.

Refrén:

5.

A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
 hóhóhó, a mám zaracha,

na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
hóhóhó, a dávám si bacha.

6.

Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý „nevadí a zase bude líp“,
hóhóhó, „a zase bude líp“.

Refrén:

+ v tempu

5´.

A tak je mi do pláče, že nesmím na vandr,
hóhóhó, že nesmím na vandr,
a namísto maskáče nosím skafandr,
hóhóhó, nosím skafandr.

6´.

Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý „nevadí, zase bude líp“,
hóhóhó, „a zase bude líp“.

Pojedou

Fešáci

1.

Ami C
 Proč pláčeš, ty se bojíš, už jde na start, vždyť to znáš,
 Dmi Ami
 stíráš slzy, v depu stojíš a tiše mu zamáváš.
 Dmi Ami
 Pojedou, pojedou.

2.

Je vás víc v těch blůzách bílých, jak stojíte u trati,
 vyhlížíte v tmavých brýlích s nekonečnou závratí.
 Pojedou, pojedou.

Refrén:

Ami C
 Dýcháš silnic prach, máš stopky a máš strach
 Dmi Ami
 a hlídat čas je tvé poslání, to věčné čekání,
 Dmi Ami Dmi Ami
 kdy pojedou, pojedou, pojedou, pojedou.

3.

Vím dobře, co ti skrýval, že dnes skončí raději,
 že už není to, co býval, tak jen čekej s nadějí.
 Pojedou, pojedou.

4.

Teď hlásí jeho jméno a tribuny vstávají,
 tam teď nesmíš, uzavřeno, přesto všichni čekají.
 Pojedou, pojedou.

Refrén:

5.

Tvoje stopky v trávě leží, tak jen "sbohem" zašeptej,
 vteřiny si dále běží, ale ty už nečekej.
 Pojedou, pojedou.

6.

I po letech tě tam zdraví, v jeho depu měříš čas,
 čas, který se nezastaví, jako dřív tu čekáš zas.
 Pojedou, pojedou.

Refrén:

Poslední flám

1.

C F C
 Už se k tobě hej, jó navracím,
 F G
 obvazy mi dej, krvácím,
 F G C Ami
 ze sedla mi pomoz, v břiše díru mám,
 F G C
 mimoto mám žízeň jako trám.

2.

Bitva byla zlá, to mi věř,
 byli jsme jen dva na tu zvěř,
 střelivo nám došlo, potom Frenky pad,
 zatracenej měsíc listopad.

3.

Už nebudu zlej, ty to víš,
 ruku mi podej a pojd' blíž,
 Ze sedla mi pomoz, v břiše díru mám
 a odcházím na poslední flám.

Pověste ho vejš

Michal Tučný

Rec:

Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce páliło a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

1.

Emi G D
Pověste ho vejš, at' se houpá, pověste ho vejš, at' má dost,
Ami Emi D Emi
pověste ho vejš, at' se houpá, že tu byl nezvanéj host.

2.

Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*:

Emi G D
Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Ami Emi
za to, že neoplýval krásou
F E Ami
a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

Refrén:

G D Ami G D
Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G D
do mejch snů se dívám zdáli
Ami H7
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4.

Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6.

Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*:

Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

Refrén:

7.=1.

Pramínek vlasů

Jiří Suchý

1.

D Hmi Emi A7
 Až měsíc rozlije světlo své po kraji
 D Hmi Emi A7
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
 D Hmi Emi A7
 pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
 D G7 D A7(-)
 komu - no přece té, kterou mám rád.

2.

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.

Refrén:

C7 D
 O sny mě připraví teprve svítání,
 C7 D
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 G7 D
 od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
 Bb7 A7
 nový den nůžkama odstřihne tebe.

4.

Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
 zbude tu po tobě pramínek vlasů,
 nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času,
 G7 D G7 A7 D
 je totiž neděle a mám dost času.

Prosinec

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

D A G D
 Je prosinec a vrabec prosí, mějte lásku v duších,
 D A G A D
 a listonoši klapky nosí na promrzlých uších

D A G D
 [: Spí včelí úl, spí bílá zahrada,
 D A G A D
 spí světa půl, mráz řeku oprádá.:]

Slyš koledu si dítě zpívá, hlas má trochu tklivý,
 Však v jablku se hvězda skrývá, budem dlouho živí.

[: Spí včelí úl, spí bílá zahrada,
 spí světa půl, mráz řeku oprádá.:]

D F#mi G A D F#mi G A
 Postůj chvíli, chvíli, chvíli, budeš bílý, bílý, bílý
 G Emi A A7
 protože se krásně chumelí.

D F#mi G A D F#mi G A
 Bílou plání, plání, plání, pán a paní, paní, paní,
 G C A
 do lesa si vyšli na jmelí.

Je prosinec a vrabec prosí, mějte lásku v duších,
 A listonoši klapky nosí na promrzlých uších

[: Spí včelí úl, spí bílá zahrada,
 spí světa půl, mráz řeku oprádá.:]

Přes pláně

Greenhorns

1.

C G7 C
 Teď všichni Kalifornané se za nás pomodlí,
 F C F
 kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
 C F C F
 musíš si taky nakoupit solený vepřový,
 C G7 C
 a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.

2.

Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
 koukej, ať vždycky z čeho máš vařit své snídaně,
 protože k čertu dojedeš při bídném vaření,
 i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.

3.

Břitvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
 až přijdeš, budeš zarostlejší a taky šedivejší,
 až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
 svý mámě řekneš: "Podívej, to je tvůj zelenáč!"

4.

A taky proti rudochům drž stráž za noci,
 po dlouhých denních pochodech propuknou nemoci,
 horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
 a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.

5.

U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá,
 omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
 u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
 i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

Purpura

Jiří Šlitr

C F C
 Tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
 G
 nikdo si nevšimá, jak život mění se v dým,
 C F C
 snad jenom v podkroví básníci bláhoví pro ni slzy roní,
 G C
 hrany jí odzvoní rampouchem křišťálovým,
 F C
 slunce se vynoří, hned však se k pohoří skloní, rychle skloní,
 D7 G
 a pak se dostaví dlouhá a pokojná noc,
 C F C
 tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
 G C
 po ní k nám vklouzlo to tajemné kouzlo vánoc.

Ročník 47

Wabi Daněk

1.

A Emi Emi7 A
 Nás bylo sedm romantiků, netušících, že se všechno mění,
 A Emi Emi7 A
 a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není,
 F#mi C#mi Hmi D E
 však sotva v pátek odhoukaj, to pomyšlení každého z nás svádí,
 A Emi Emi7 A
 svůj tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí.

2.

Léta krásy nepřidaj a nevyléčí naše ztuhlý klouby,
 jen v uších pořád zvoní blues co na mýtinách jazman vítr troubí,
 zas jdeme známým údolím, tak jako v časech naší zašlý slávy,
 a slova městem neřaděná snášejí se do vyrezlý trávy.

3.

Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
 a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň kdysi blízkou,
 text není žádný Kainar, dávno víme všichni, že je vlastně hloupá,
 tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.

4.

Pak je tu konec víkendu a všechno jak ve vobraceným filmu,
 každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zbyl mu,
 ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumorí,
 čas od času se podívá a řekne „ je to dobrý, ještě hoří“.

Rodné údolí

Tornádo

1.

C
 Cesta má přede mnou v dáli mizí,
 G
 každý krok v srdci mém zabolí,
 C F
 zakrátko bude mi všechno cizí,
 C G C
 nespatřím své rodné údolí.

Refrén:

C F
 Já volám: nashledanou, nashledanou,
 C G C
 nashledanou, rodné údolí,
 F
 já volám: nashledanou, nashledanou,
 C G C
 při vzpomínce srdce zabolí.

2.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
 nevidí, co jsem měl tolik rád,
 jediné, co mi teď ještě zbývá:
 rodnému údolí sbohem dát.

Refrén:

3.

Proč se den za každou nocí vrací,
 proč se čas na chvíli nezastaví,
 nemusel bych ti své sbohem dáti,
 kdyby dnešní den navěky byl.

Refrén:

Rosa

Wabi Daněk

1.

C F6 F#6 G6
 Tak jako jazyk stále naráží
 C
 na vylomenej zub,
 F6 F#6 G6
 tak se vracím k svému nádraží
 C
 abych šel zas dál.
 F9 F6 G G6
 Přede mnou stíny se plouží
 Ami Cdim
 a nad krajinou krouží
 F6 F#6 G6
 podivnej pták,
 C
 pták nebo mrak.

Refrén:

F6 G6 F6 C
 Tak do toho šlápni, at' vidíš kousek světa.
 G6 F6 C
 Vzit do dlaně dálku zase jednou zkus.
 F6 G6 F6 C
 Telegrafní dráty hrajou ti už léta
 F6 F#6 G6 F#6 F6 C
 nekonečně dlouhý monotónní blues.
 F6 F#6 G6 F6 F#6 C
 Je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2.

Pajda dobře hlídá pocestný,
 co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj, až se stmí
 a pak šlapou dál.
 Po kolejích táhnou bosí
 a na špagátku nosí
 celej svůj dům,
 deku a rum.

Refrén:

+ nohama stíráš rosu na kolejích

Rovnou

Greenhorns

1.

C C7
 Tak už jsem ti teda fouk',
 F C
 prsten si dej za klobouk,
 F G C Ami
 nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
 C G C
 to ti říkám rovnou.

Refrén:

Rovnou, jo, tady rovnou,
 rovnou, jo, tady rovnou,
 prostě těpic a nehledej mě víc,
 to ti říkám rovnou.

2.

Z Kentucky do Tennessee
 přes hory a přes lesy,
 z potoků vodou já smejval stopu svou,
 to ti říkám rovnou.

3.=1.Refrén:

Rozhovor u televize

Jarek Nohavica

1.

Ami Dmi E7 Ami
 Jé Váňo koukni na ty bambuly, to budou asi komici,
 Dmi E7 Ami
 jak mají zmalovaný papuly a vypadaj jak v opici,
 Dmi
 a hele tenhle nosatec, není to švára nakonec,
 E7 Ami
 že ten je taky opilec je známá věc.

2.

Ty Zino na šváru mi nesahej, at' si je jakej chce, je náš,
 a to s tím ksichtem to sem netahej, koukni jak sama vypadáš,
 a vůbec místo řeči spíš mě snad pro vodku doskočíš,
 no dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.

3.

Jé Váňo mrkni tenhle tanečník, jaký má sako a ten stříh,
 to u nás ve fabrice konfekční, by sotva tohle někdo spích,
 to tvoji známí, propána, no to je banda odraná
 a nalejvaj se svinstvama hned od rána.

4.

No nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to je,
 a proto taky pijou dryjáky, a hlavně, že holka, za svoje,
 to ty a tvejch pět přítelkyň, jste napletly už na pět zim
 a blbnete tím pletením a žvaněním.

5.

Ta holka má ty triky v malíčku, no čihni na tu legraci,
 a hlavně koukni na tu blůzičku, takovou Váňo taky chci,
 až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzu dáš mi je,
 tak co, snad tě to zabije, tak co ti je.

6.

Kde bereš vůbec toli drzosti o premiích mi vyprávět.
 Kdopak mi psal do práce stížnosti? Já je čet.
 A pak ta holka, to je kus, ty na sebe se kouknout zkus,
 ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.

7.

Koukni ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z papírku,
 to dělal u nás jeden z provozu na podnikovém večírku,
 to ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš si na divan
 a zase myslíš na ten krám, co z tebe mám.

8.

Věčně se hádat, to jsi na koni a nebo hrát si na city,
 člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů, tady ty,
 co potom Zino dělat mám, když za rohem je s vodkou krám
 tam kamarády potkávám, nepiju sám.

Růže z papíru

Nedvědi

1.

Dmi E7 Gmi
 Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
 Ami Dmi
 hlava třesť, asi tě mám rád,
 E7 Gmi
 stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
 Ami Dmi
 studenou sprchu měl bych si dát.

Refrén:

D7 Gmi
 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
 C7 F A7
 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
 Dmi Gmi
 v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
 Ami Dmi
 že nebe modrý ještě smysl má.

2.

Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 tak jsem asi jinej, teď to víš,
 možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak at',
 třeba z ní mou lásku vytušíš.

Refrén:

Růže z Texasu

Waldemar Matuška

1.

C C7 F C
 Jedu vám večer stezkou dát koňům v řece pít,
 C Ami Dmi G7
 vtom potkám holku hezkou, až jsem vám s koně slít.
 C C7 F C
 Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
 C Ami Dmi G7 C
 znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

Refrén:

C7 F C
 Kdo si kazíš smysl pro krásu, at' s tou a nebo s tou,
 C Ami Dmi G7
 dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
 C C7 F C
 At' máš kolták nízko u pasu, at' jsi třeba zloděj stád,
 C Ami Dmi G7 C
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd, že půjdu snít, a rád,
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.

3.

Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
 a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
 ona byly milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

4.

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
 a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít.
 Když večer bendžo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Růžička

Spirituál kvintet

1.

C G
 Krásná růže v sadu kvetla
 C G
 u besídky ve chvoji,
 C Ami D7 G
 ta mé milé hlavu spletla,
 C G C G C G
 chtěla ji mít v pokoji,
 C Ami D7 G
 ta mé milé hlavu spletla,
 F C Ami G C
 chtěla ji mít v pokoji.

2.

Vykrad' jsem se v noci z domu
 krásnou růží uloupit,
 měsíček mi svítil k tomu,
 když mě chytnou, budu bit,
 měsíček mi svítil k tomu,
 když mě chytnou, tak budu bit.

3.

Pak jsem s růží k milé spěchal,
 na okénko zatukal,
 pantofle jsem venku nechal
 na polštář ji růži dal,
 pantofle jsem venku nechal,
 na polštář jí tu růži dal.

4.

Ráno do bot rosa padla,
 posel dobré pohody,
 milá pláče - růže zvadla,
 nedala ji do vody,
 milá pláče - růže zvadla,
 nedala ji, ach, do vody.

Rybářská balada

Asonance

1.

G D G Emi
 Když spatřil mě úsvit po pobřeží jít,
 G C G D
 slanou vodou brouzdat a slaný vzduch pít,
 C D G
 já starého rybáře zaslechla hrát,
 C G D
 tu píseň, v níž naposled sbohem chtěl dát.

Refrén:

G D G G7
 Ještě naposled vemte mě s sebou,
 C G D
 chci naposled na lodi stát,
 C G
 tak vemte mě na ni, chci naposled dlaní
 D D7 G
 teď pohladit moře, co měl jsem tak rád.

2.

Tak oblečte mě tak jak dříve jsem byl
 když býval jsem mladý a tak plný sil.
 Mou rybářskou halenku přineste sem,
 chci na moře vyplout než zlomí se den.

3.

Chci cítit ten vítr, co tak dobře znám
 když navečer z moře se navrací k nám
 a vidět chci slunce a pít jeho zář
 až naposled paprskům nastavím tvář.

4.

A slyšet chci racků křik nad mořem znít
 a oblohu modrou zas nad sebou mít
 když chladný pás pobřeží s mořem se slil
 a modravý proužek jen z pevniny zbyl.

5.

A svolajte rybáře, nechci být sám
 už čas můj se krátí a málo ho mám.
 Teď naposled píseň bych slyšet si přál
 co vítr nám na lodích do plachet vál.

Samota

Wabi Ryvola

1.

 E E7 A E
Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
 H7 A
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
 H7 E
co je ti platný, že jsi kapitán.

2.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

Refrén:

 E7 A H7 E C#mi
A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
 A H7 E
jak máš žít, abys byl milován,
 E7 A H7 E C#mi
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
 A H7 E
za tebe sní kapitán Korkorán.

3.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

4.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořadnej flám.

Refrén:

Sbohem, lásko

Waldemar Matuška / Hughes Aufray

1.

C F G C
 Ač bylo mně i jí tak šestnáct let,
 Ami D7 G
 zeleným údolím jsem si ji ved',
 C C7 F Fmi
 byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
 C G7 C F C
 když na řasách slzu má velkou jako hrách.

Refrén:

C7 F Dmi Emi Ami
 Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
 Dmi G7 C C7
 žádnéj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,
 F Dmi Emi Ami
 já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
 Dmi G7 C F C
 nejsem žádnéj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2.

A tak šel čas, a já se toulám dál,
 v kolika údolích jsem takhle stál,
 hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč, bůhví,
 co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

Refrén:

Rec.:

Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

Refrén:

Sedla vrzání

1.

C F
 Tam, kde vládne ticho na západních slunných planinách
 C G7
 na Klondyho pláních, které jenom sotva kdy déšť splách
 C C7 F
 horko je a kapka vody není nikde k sehnání
 G F# G C
 a jediné co slyšíš je sedla vrzání.

Refrén:

F C
 Dál a dál se táhnou dráty, dál se táhne ohrada
 C7 G7
 nad ní rozpálený kolo slunce večer zapadá
 C C7 F
 když tvůj vodní vak je prázdný k šílenství tě dohání
 G F# G C
 a jediné, co slyšíš je sedla vrzání.

2.

Ani kotlík neřinčí tu ani třmen tu nezvoní
 horkem myslet nemůžeš a jenom sedíš na koni
 který po vyprahlé stepi mračna prachu rozhání
 a jediné, co slyšíš je sedla vrzání

3.

Tam, kde fatamorgána svých kousků nemá ještě dost
 tam, kde falešná jezírka ve vás probouzejí zlost
 v horských potůčcích je vody, co bys nabral do dlaní
 a jediné, co slyšíš je sedla vrzání

Sedm dostavníků

Waldemar Matuška

1.

Ami Dmi
 Plání se blíží sedm dostavníků,
 Ami Dmi
 stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
 Ami Emi Ami
 sveze tě dál za pár dobřejch slov a díky
 F Emi Ami
 ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Refrén:

Dmi Ami
 Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
 Dmi Ami
 dlouhá jako píseň, co mě napadá,
 Dmi Ami
 heja heja hou, sám když někdy stojím,
 F G Ami
 sám proti slunci, který právě zapadá.

2.

Vím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
 neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
 vyprahlá tráva už velký deště vítá,
 ty deště, co i moje stopy zahladí.

Refrén:

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř

1.

C Ami
 Jdu s dřevavou patou, mám horečku zlatou,
 F C
 jsem chudý, jsem sláb a nemocen
 Ami
 a hlava mně pálí, tam v modravé dáli
 F G C
 se leskne a třpytí můj sen.

2.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

Refrén:

C C7 F C G7
 Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
 C C7 F C G7 C
 k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 já slyším je výt blíž a blíž,
 už mají mou stopu, už větrí, že kopu
 si hrob a že stloukám si kříž.

4.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
 a opustil tvou krásnou tvář,
 má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
 a nad hrobem polární zář.

Severní vítr

Pavel Lohonka Žalman

1.

G C G Ami D
 Kolik tónů vítr zná, když zpívá tam u nás,
 G C G Ami D
 a je-li láska na prodej, lásky ptám se vás,
 G C G Ami D
 a dá se koupit slunce, jen tak vzít ho do dlaní,
 C G C G D G
 když prochází se oblohou, s ním vítr severní.

2.

A kolik barev vítr zná, když kreslí lidem tvář,
 jedněm vrásky, druhým žal, těm třetím svatozář,
 a proč chudým nedá nic, když vstávají na ranní,
 jen provází je oblohou ten vítr severní.

3.

A kolik přání vítr má, když listy otvírá,
 po nocích někde při svíčkách všem větrům předcítá,
 a když se ráno podívám do schránky poštovní,
 zas po ruku mi utíká jen vítr severní.

4.

Tak si létá v údolí, nad městem zatočí,
 stále se nám vyhýbá a směje do očí,
 když ho chytím za rukáv, dá se se mnou do praní,
 chce být stále svobodnej, můj vítr severní.

5.

G C G Ami D
 Když ho chytím za rukáv, dá se se mnou do praní,
 C G C G D G
 chce být stále svobodnej, ten vítr severní.

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Cap. I

1.

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
 Ami E Ami
 Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
 E Ami
 horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
 E Ami
 vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
 E Ami
 kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Refrén:

Dmi Ami
 Žízeň je veliká, život mi utíká,
 E Ami
 nechte mě příjemně snít,
 Dmi Ami
 ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
 E Ami
 zpívat si s nima a pít.

2.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
 oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
 dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
 někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

3.

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
 mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
 zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
 kdo chce, at' mi závidí, já si dám sklenici vína.

Refrén:

Slaboch Ben

1.

G C
 V lesích Ontaria, kde čerstvá smůla voní,
 G D7
 tam kde paže dřevorubců vládnou jen,
 G D7 C
 kde staleté sosny se pod sekerou kloní
 G C7 G
 tam v těch lesích žije slaboch Ben.

2.

A že je to slaboch, že se rány bojí,
 říká o něm předák ranče Andy Renn,
 že se leda hodí, tak jezdit pro zásoby,
 na to prý je dobrý slaboch Ben.

3.

Do rukou mu dali nenabité zbraně,
 kdyby se snad před kojoty bránit chtěl,
 kdyby se mu chtělo vystřelit si na ně,
 jak se míří stejně nevěděl.

4.

Byli by se smáli ještě hodnou chvíli,
 kdyby nebyl tábor náhle přepaden
 bandou kterou vedl Jednooký Billy,
 od které byl již mnohý přepaden.

5.

Deset revolverů na kamarády míří,
 každý z nich se s životem už rozžehnal,
 když tu náhle vzadu rozlehl se výkřik:
 kdo se nevzdá, nebude žít dál.

6.

Deset revolverů změnilo své cíle
 tam, kde náhle objevil se slaboch Ben
 a pět kamarádů zahájilo palbu,
 Jednooký Bill byl přemožen.

7.

Na zemi teď leží čtyři desperáti,
 jako pátý Billy s jedním okem jen,
 jako šestý s nimi s nenabitou zbraní
 padl za svůj kemp i slaboch Ben.

Sedím na pátém patníku

Wabi Daněk

1.

C Cmi7 Ami C
 Sedím na pátém patníku a nade mnou bez blatníků
 Dmi Dmi7 G7
 jede velké vůz,
 Dmi Dmi7 G7
 noc má dnes oči svítící, nad opuštěnou silnicí
 C Cmi7 Ami C
 můj blues,
 C Cmi7 Ami C
 proč toulám se jen sem a tam a proč si pokoj nedám,
 Cmi7 Dmi Dmi7 G7
 snad z toulavého telete já boty mám,
 Dmi Dmi7 G7
 proč od tebe dál utíkám, ve víně pravdu hledám
 Dmi G7 C Cmi7 Ami C
 a když jsem tady, proč chci zase tam.

2.

C Cmi7 Ami C Dmi Dmi7 G7
 Jako ptáci letí týdny a já tady pořád s banjam v rukou bloumám
 Dmi Dmi7 G7
 dost nových věcí teď už znám a nad jinejma pořád
 C Cmi7 Ami C
 ještě koumám,
 C Cmi7 Ami C
 proč můj blue jeansy kapsy maj, když prachy žádný nemám,
 Cmi7 Dmi Dmi7 G7
 jen hvězdný prach, co noc mi cestou pohází,
 Dmi Dmi7 G7
 proč od tebe dál utíkám a po patnících sedám
 Dmi G7 C Cmi7 Ami C
 a jen směla mě cestou provází.

3.

C Cmi7 Ami C
 Sedím na pátém patníku, je k ránu, obloha se
 Dmi Dmi7 G7
 rozednívá,
 Dmi Dmi7 G7
 velké vůz nocí odjíždí, jen já jsem tady zase zbyl
 C Cmi7 Ami C
 tak plonk,
 C Cmi7 Ami C
 proč toulám se jen sem a tam, snad z toulavého telete
 Dmi Dmi7 G7
 já boty mám,
 Dmi Dmi7 G7
 [: proč od tebe dál utíkám, ve víně pravdu hledám
 Dmi G7 C Cmi7 Ami C
 a k ránu zpívám svůj toulavej song.

Smutný psaní

Rangers Plavci

1.

C G7
 Dnes je pro mě černý nejsmutnější ráno
 C
 dopis dostal jsem černě ozdobený
 Dmi
 ještě nevím, co je tam uvnitř napsáno
 G7 C
 když ho vidím, oči mám zarosený.

2.

Tak tu sedím, v ruce mám to smutný psaní
 máma píše, že si Pámbů tátu vzal
 je teď sama, doma nemá nikde stání
 abych prej se zaní domů podíval.

3.

Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat
 s větrem v zádech letět chtěl bych jako blesk
 Nemoh bych pro mámu nic jinýho dělat
 než jí otřít slzy a zahnat jí stesk.

Recitativ:

Vzpomínám si dobře na to smutný ráno
 kdy jsem mámě otci lehce sbohem dal
 Otec říkal mi že mám v osudu psáno
 abych celej život do svejch rukou vzal

4.

Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat
 s větrem v zádech letět chtěl bych jako blesk
 Nemoh bych pro mámu nic jinýho dělat
 než jí otřít slzy a zahnat jí stesk.

Stará archa

Spirituál kvintet

Refrén:

 D A7 D
 [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
 A7 D
 kocábku náram-, náramnou. :]

1.

D
 Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
 A7 D
 kocábku náram-, náramnou,
 Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
 A7 D
 kocábku náram-, náramnou.

Refrén:

*:

D
 Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
 A7 D
 plaví se k Araratu na sever.

Refrén:

2.

Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,
 kocábku náram-, náramnou,
 Noe je zavolal ještě před povodní,
 kocábku náram-, náramnou.

3.

Kázal jim uložit ptáky, savce,
 kocábku náram-, náramnou,
 "ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
 kocábku náram-, náramnou.

Refrén:

*:

Refrén:

4.

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
 kocábku náram-, náramnou,
 tu přilétla holubice, snítku nesla,
 kocábku náram-, náramnou.

5.

Na břehu pak vyložili náklad celý,
 kocábku náram-, náramnou,
 ještě že tu starou dobrou archu měli,
 kocábku náram-, náramnou.

Refrén:

*:

2 x refrén:

Starý příběh

Spirituál kvintet

1.

D Gmaj7 D Gmaj7
 Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
 D F#mi G A7
 dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

*:

D F# G E7 D A7 Gmaj7 D Gmaj7 D
 Mává, mává nám všem svobodná zem.

2.

Já říkám rovnou: každý at' s tím počítá,
 že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

Refrén:

D
 Kdo se bojí vodou jít,
 A7
 ten podle tónů faraónů musí žít.

*:

3.

Až první krůček bude jednou za námi,
 tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
 že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

Refrén:

*:

5.

Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
 at' každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

Refrén:

*:

Stánky

Nedvědi

1.

D G
 U stánků na levnou krásu
 D Gmi
 postávaj' a smějou se času,
 D A D
 s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
 neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

Refrén:

 G A
 Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
 D Gmi
 tak málo je, málo je lásky,
 D A D
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3.

U stánků na levnou krásu
 postávaj', a ze slov a hlasů
 poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Refrén:

Refrén:

Šlapej dál

Greenhorns / Charlie Williams, Johnny Cash

1.

D A7
 Hej, nandej na sebe modrý džíny,
 F
 vlak houká, v kopci je pomalej,
 C7
 tak vstávej z tý udusaný hlíny,
 F
 hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

Refrén:

F C7
 Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
 F
 tohleto je město proklatý,
 C7
 a šerif náš, ten nerozumí žertům,
 F
 a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2.

Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
 a koukej si chytit nějakej vlak,
 šerif náš je z pepřenýho těsta
 a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.

3.

Hej, nandej na sebe modrý džíny,
 vlak houká, v kopci je pomalej,
 jed' dál, kam povedou tě šíny,
 a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

Širý proud

Spirituál kvintet

1.

C F C
 Ten širý proud jak přejít mám,
 Ami Dmi G
 proč neumím se nad nej vznést,
 Emi F Emi
 ach, člun tak mít, ten řídit znám,
 Dmi G C
 v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2.

Jak kamení, jež působí,
 že potápí se celý prám,
 tak těžká zdá se, bůh to ví,
 má láska zlá, co v srdci mám.

3.

Vždy, když se láska rozvíjí,
 rubínů zář se line z ní,
 však jako krůpěj pomíjí
 pod letní výhni sluneční.

4.

Až něžnou růži spatříš kvést,
 co trny zájem oplácí,
 nenech se krásou klamnou svést,
 hled', ruka má teď krvácí.

5.=1.

Tak já jdu dál

1.

Ami

Já odcházím, já už se loučím,

C Ami

mraků se ptej, ty cestu znaj.

C Ami

Já odcházím, s tvou láskou končím,

Dmi Ami

toulavej směr můj boty maj.

Refrén:

Ami

Tak já jdu dál, už zvolna splývá

C Ami

s modrou nocí můj temnej stín.

C Ami

Tak já jdu dál, tak už to bývá,

Dmi E7 Ami

neptej se kam, sám to nevím.

2.

Já odcházím, z kytary svojí

prach vopráším ukrytej v ní.

Dost kytek znám, co lásku hojí,

i písni znám, co dlouho zní.

3.

Já odcházím a kompas, který

u sebe mám, je zbytečný.

Já odcházím, ten kompas starý

stejně nemá směr zpáteční.

Tak šel čas

Pacifik

1.

Ami G
 Když jsi byl malej kluk, jako kluk plnej snů
 Ami G
 tajemství před mámou schovával,
 Ami G
 chtěl jsi bejt hrdinou, lásku mít nevinnou,
 Ami G Ami
 a jak rád proti všem by jsi stál.

Refrén:

C G E
 Tak šel čas, přísahám, kolik zbejvalo štěstí
 Ami E
 a snů někde zůstalo stát,
 Ami G
 není místo a klid, nevidíš, pro co žít,
 Ami G Ami
 nevěříš, že tě má někdo rád.

2.

Když jsi byl malej kluk, jako kluk přání měl,
 každej vlak vohromnej se ti zdál,
 měl jsi plán, tajnej plán: vobeplout oceán,
 přišel den, a ty ses tomu smál.

Refrén:

3.

Přešel den, přešla noc, měl jsi málo i moc,
 najednou vodešel dětskej smích,
 zmizely nápady, tajemství vohrady,
 najednou ten tvůj smích prostě ztich'.

Refrén:

Telátko oblíbené

Jarek Nohavica

Refrén:

G C
 Telátko oblíbené, telátko baculaté,
 G C
 telátko nasycené, telátko moje zlaté,
 G C
 telátko na pastvině, telátko u kravičky,
 G C
 telátko na mém klíně, telátko z mé písničky.

1.

G C
 Ach, jak je milé, hebké a hladké,
 G C
 má dlouhé nohy a uši krátké,
 F C
 jak na mě hledí vřele a sladko,
 G C
 telátko moje, moje telátko.

Refrén:

2.

Kdybych ho neměl, žalem bych skonál,
 nic kloudného bych v životě svém nevykonál,
 jste pro mě všechno, otče i matko,
 však nejvíc je mi moje telátko.

Refrén:Refrén:

Pam pam ...

3.=2.

Refrén:

Telátko PC, telátko DC,
 telátko AT3, telátko na B3,
 telátko milostné, telátko radostné,

telátko dajné a nepoddajné.4.

Sud kulatý, rys tu pije,
 tu je kára, ten to ryje,
 sud kulatý, rys tu pije,
 tu je kára, ten to ryje.

Tesař (The House Carpenter)

Assonance

Cap II.

1.

Ami G Ami G Ami
 Má jediná lásko, už tak dlouhý čas ve svém srdci stále tě mám.
 C G Ami G Ami
 Já pochoval jsem otce i matku svou a na světě jen tebe už mám.

2.

Víš, kdybych mohla tenkrát se tvojí ženou stát, šťastně spolu mohli jsme žít.
 Teď mužem mým je tesař, ach lásko má, a jemu navždy věrná chci být.

3.

Věř mi můj milý, je pozdě, ty víš, moje srdce nesmíš už chtít.
 Děťátko krásné v mé kolébce spí, musíš zpátky sám odejít.

4.

Zanech svého muže, ach lásko má, snad nechceš zůstat navždy chudobná.
 Pojd', odpluj se mnou přes moře na sever, on nemůže ti dát to co já.

5.

A co bys můj milý, co moh' bys mi dát kdybych s tebou chtěla odejít ?
 Snad dal bys mi šaty a nádherný dům, co s tesařem bych nemohla mít ?

6.

Šest krásných lodí já na moři mám, sedmá v přístavu vyčkává
 a stopatnáct mužů na jejich palubách tvé rozkazy očekává.

7.

Pojd' oblékni roucho zlatem protkané a přes boky dej stříbrný pás.
 A dítě své se svým mužem zanechej, vždyť svět má pro nás tisíce krás.

8.

Tu pozvedla z kolébky děťátko své, hořké slzy smáčely jí tvář.
 Bud' sbohem mé dítě, a Bůh tě opatruj, já vícekrát už nespátím vás.

9.

Už nádherná loď plachty své napíná, zářivé plachty z hedvábí má
 a na moře široké směr nabírá a na ní láska má a já.

10.

Však nepřešel měsíc a nepřešel den, vím, nemohlo to déle být,
 když dívka tak hořce začla naříkat a nemohlo ji nic utišit.

11.

Proč jenom pláčeš, ach moje milá, vždyť máš tu vše co můžeš si přát.
 Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své, co nechala jsi v kolébce spát ?

12.

Já nepláču pro svého tesaře, nepláču ani pro dítě své,
 já nad sebou teď pláču, ach lásko má, že zlákal mě bohatství tvé.

13.

Však nepřešel týden a nepřešel den, vím nemohlo to déle být,
 když obloha tmavne jako nejtmaší noc a před bouří se není kam skrýt.

14.

Už běsnící bouře lodí kymácí, rve vítr cáry plachet bělostných
a nad černým obzorem hrom burácí, hlas moře zní jak démonů smích.

15.

Pak poslední vlna loď na bok pokládá a stěžeň jako stéblo ohýbá
a do hlubin termných se loď propadá a s ní i láska má a já.

16.

Ach pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář, a co ta zlatá brána znamená ?
To je brána nebes, ach láska má, však pro nás navěky zavřená.

17.

A co je to tam v dálce, mám strach, milý můj, co tak temné a tak hrozné
může být ? To je brána pekel, ach láska má, tam oba dva teď musíme jít.

Tereza - Osamělý město

Nobles

1.

C D G
 Ten den, co vítr listí z města svál,
 C D Emi
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 C D G
 že asfaltový moře odliv má
 C D Emi
 a stáj že svého koně nepozná.

Refrén:

G D
 Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 Ami Emi
 řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
 G D
 tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 Ami Emi
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
 D G
 naposled, naposled.

2.

Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulici auta, jinak nic?

3.

Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžnej tón flaut
 a v závějích starýho papíru
 válej' se černý klapky z klavíru.

4.

Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám,
 jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a vosamělý město mlčící.

The sound of silence

1.

Ami G
 Hallo darkness my old friend

 Ami
 I've come to talk with you again
 C F C
 because a vision softly creeping
 F C
 left its seeds while i was sleeping
 F C
 and the vision that was planted in my brain
 Ami C G Ami
 still remains within the sound of silence.

2.

In restless dreams I walked alone
 narrow streets of cobble stone
 neath of halo of a street lamp
 I turned my collar to the cold and damp
 when my eyes were stabbed by the flash of a neon light
 that split the night and toched the sound of silence.

3.

And in the nailed light I saw
 ten thousand people maybe more
 people talking without speaking
 people hearing without listening
 people writing songs that voices never share
 and no one dare disturb the sound of silence.

4.

„Fools“ said I „You do not know
 silence like a cancer grows“
 Hear my words that I might teach you
 taile my arms that might reach you
 but my words like silent rain drops fell
 and echoed in the wells of silence.

5.

And the people bowed and prayed
 to the neon god thet made
 and the sign flashed out its warning
 in the words that it was forming
 and the signs said „The words of the prophet
 are writen on the subway walls
 and tenement halls and whispered in the sound of silence.

Tisíc mil

Spirituál kvintet

1.

C G Emi
 V nohách mám už tisíc mil,
 Ami C
 stopy déšť a vítr smyl
 Ami D7 G C
 a můj kuň i já jsme cestou znaveni.

2.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, to malý bílý stavení.

3.

Je tam stráň a příkřej sráz,
 modrá tuň a bobří hráz,
 táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

4.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

5.

V nohách mám už tisíc mil,
 teď mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

6.=2.

7.

Kousek dál, a já to vím,
 uvidím už stoupat dým,
 šikmej štít střechy čnít k nebesům.

8.=4.

Emi Ami D G
 + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]
 a jel zlato vyhledat.

Toronto - Osadní píseň

Nedvědi

1.

Dmi A
 Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
 Dmi A
 na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
 Gmi Dmi
 když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
 A D
 tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.

Refrén:

D D7 G D
 Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
 E A
 každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
 G D
 Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
 G A D
 říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím.

2.

Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
 tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
 oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
 mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.

3.

Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
 tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
 když vláček nocí zahouká, jdeme všichni domů spát,
 jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

Toulavej

Vojta Kidák Tomáško

1.

Ami G
 Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
 Ami E
 jeden z těch, co rozuměj',
 Ami G
 ať vám poví, proč mi říkaj',
 F Ami
 proč mi říkaj' Toulavej.

2.

Kdo mě zná a v sále sedí,
 kdo si myslí: je mu hej,
 tomu zpívá pro všední den,
 tomu zpívá Toulavej.

Refrén:

F G
 Sobotní ráno mě neuvidí
 C
 u cesty s klukama stát,
 F G
 na půdě celta se prachem stydí
 F G
 a starý songy jsem zapomněl hrát,
 Ami
 zapomněl hrát.

3.

Někdy v noci je mi smutno,
 často bejvám doma zlej,
 malá daň za vaše "umí",
 kterou splácí Toulavej.

4.

Každej měsíc jiná štace,
 čekáš, kam tě uložej',
 je to fajn, vždyť přece zpívá,
 třeba smutně, Toulavej.

Refrén:

5.

Vím, že jednou někdo přijde,
 tiše pískne: no tak jdem,
 známí kluci ruku stisknou,
 řeknou: vítej, Toulavej.

6.

Budou hvězdy jako tenkrát,
 až tě v očích zabořej',
 celou noc jim bude zpívat

jeden blázen - Toulavej.

Refrén:

Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

7.

Ami G
Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami E
jeden z těch, co rozuměj',
Ami G F E Ami
at' vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj, Toulavej ...

Tři citróny

1.

C Ami F G
 V daleké mořské úžině
 C Ami F G
 utonul parník v hlubině,
 C Ami F G
 jenom tři malé citrónky
 C
 zůstaly na hladině.

Refrén:

Ryba roba ryba roba ryba roba ču ču
 ryba roba ryba roba ryba roba ču ču
 ryba roba ryba roba ryba roba ču ču
 zůstaly na hladině.

2.

Jeden povídá přátelé,
 netvařte se tak kysele,
 vždyť je to přece veselé,
 že nám patří moře celé.

3.

Tak se tři citrónky plavily dál,
 jeden jim přitom na kytáru hrál,
 tak se tři citróny dostaly
 až na ostrov korálový.

4.

Tam žila příšera ohyzdná,
 byla to mořská babizna,
 ta slupla citróny i s kůrou,
 a tak skončila baladu mou.

Tři čuníci

Jarek Nohavica

1.

C

V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

tápají si v blátě cestou-necestou,

Dmi G7

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi G7

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

2.

Auta jezdí tam, nákladáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3.

Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...

4.

Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtko máchají,

chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...

5.

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...

6.

Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

Tři kříže

Hop trop

1.

Dmi C
 Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
 Dmi Ami Dmi
 který v drápech má ďábel sám,
 C Ami
 bílou přídí šalupa "My Grave"
 Dmi Ami Dmi
 míří k útesům, který znám.

Refrén:

F C Ami
 Jen tři kříže z bílýho kamení
 Dmi Ami Dmi
 někdo do písku poskládal,
 F C Ami
 slzy v očích měl a v ruce, znavený,
 Dmi Ami Dmi
 lodní deník, co sám do něj psal.

2.

První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů, při kterým přejde smích,
 srdce-kámen a jméno Stan.

3.

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhěj kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.

4.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek' a zarecitoval...

Rec.:

Snad se chtěl modlit:
 "Vím, trestat je lidské,
 ale odpouštět božské,
 snad mi tedy Bůh odpustí ..."

Refrén:

Jen tři kříže z bílýho kamení
 jsem jim do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce, znavený,
 lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Tulácké blues

Pacifik

1.

G C7 G
 Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
 C7 G
 zpívat si blues, jít s hejnem černejšch vran,
 C7 G F#F E
 pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
 A7 D7 G
 sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.

2.

Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
 kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
 bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
 žebrot i pít a po přístavech starý songy hrát.

3.

Zpocený blues sedřenejšch paží znát,
 blues kolejí a skřípot starejšch vrat,
 opilejš smích i nářek vdov, a v putykách se prát,
 to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.

4.

Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
 deštivý blues a volověnej mrak,
 pro kousek snů znát stovky dlouhejšch prošlapanejšch mil,
 jít tisíc dnů pro malejš kousek teplejšch slunnejšch chvíl.

5.

Až zazvoní mi hrana, budu rád,
 jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
 zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
 G F# G
 to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Tulácký ráno

Nedvědi

1.

Dmi
 Posvátný je mi každý ráno,
 Ami Ami7 Dmi
 když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou
 Ami Dmi
 a přezky chřestí o skalnatou mez.

Refrén:

Dmi
 Tulácký ráno na kemp se snáší,
 Bb C F
 za chvíli půjdeme toulat se dál,
 Dmi
 a vodou z říčky oheň se zháší,
 Bb C Dmi
 tak zase půjdeme toulat se dál.

2.

Posvátný je můj každý večer,
 když oči k ohni vždy vrací se zpět,
 tam mnohý z pánů měl by se kouknout
 a hned by věděl, jakej chcem svět.

Refrén:

3.

Posvátný je mi každý slovo,
 když lesní moudrost a přírodu zná,
 bobříků sílu a odvahu touhy,
 kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Refrén:

Refrén:

Tunel jménem Čas

Nobles

1.

E G#mi E A
 Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
 Ami E F# H7
 těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
 E G#mi E A
 a hvězdy žhavy uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
 Ami E E# E E# E
 tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2.

Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
 kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
 proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
 spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3.

Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
 tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
 a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
 co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4.

A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
 a honky-tonky piána a uplakaný smích
 a písničky a šťastný míle na tulácký pas
 už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5.

Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
 snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
 a veksť zpátky přehodí v té chvíli akorát,
 i kapela se probudí a začne zase hrát.

6.

Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
 minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
 ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
 tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Tvůj čas

Pacifik

1.

E C#mi E C#mi
 Tvůj čas jen hvězdy měří, tvůj čas má někde cíl,
 E C#mi F#7 H7
 ten hledat budeš stěží přes kameny a jíl,
 A H7 A H7
 pojd', trosečníku bludný, a dál se se mnou dej,
 E C#mi A H7 E
 jsou dálky tolik svůdný, tak víc už neváhej.

Refrén:

E A7 E
 Neváhej jít, ať šilencem jsi cest,
 C#7 F#7
 neváhej snít pod nebem plným hvězd,
 H7 E G#7 A F#7
 [: dej ruku svou do dlaní tý tvojí dálce na hraní
 E H7 E
 a dej se vést, a dej se vést:].

2.

Tvůj čas má sloky krátký a mlhu před sebou,
 tvý kroky jsou tak vratký, když stíny kolem jdou,
 tam na konci zní zvony, a pak se dobře měj,
 tvý cesty dálkou voní, tak víc už neváhej.

U tří louží

K. T. O.

1.

G C G
 U tří louží stará žába kváká,
 A D
 déšť do blatouchů si dělá "kápy-káp",
 G C G
 kváká na žáby a na mejdan je láká,
 D G
 na děsně velkej mejdan, že jim ulít' čáp.

Refrén:

G C G
 U tří louží, tam já chtěl bych být,
 A D
 aspoň dvě-tři žáby vedle sebe mít,
 G C G
 vždyť na čápa už nikdo nevěří,
 C G D G
 a hlavně v houští, když je příšeří.

2.

Ke třem loužím není cesta žádná,
 ach, propánajána, jak tam trefit mám,
 u nás v bažinách je každá žába zrádná,
 tím pádem tady chřadnu jak Robinson sám.

Refrén:

G C G D G
 + a hlavně v houští, když je příšeří.

Ukolébavka

Jarek Nohavica

1.

G Emi
Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
Ami D7
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G Emi
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami D7
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G Emi Hmi Emi Ami D7
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

Refrén:

G C G D G
Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C G D G
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D G D G
hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C G
zítra, dřív než slunce začne hřát ...,
D G
dobrou noc a spát.

2.

V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

Refrén:

D G D G
+ a spát, a spát ...

Už vyplouvá loď John B

1.

D

[:Už vyplouvá loď John B :]

A

okamžik malý jen než poplujem dál.

D,G

[: Tak nechte mě plout :]

D

A

D

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všech připil,
vím, že cestá má už konec má.

[: Tak nechte mě plout :]

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3.

Sklenici svou dopil,
zakrátko u mě byl,
pistole vzal a okovy dal.

[: Ten šerif Johnson :]

mojí svobodu vzal ten šerif Johnson.

4. = 1.

Valčíček

Nedvědi

Refrén:

C G
 Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
 G7 C
 ať ti každéj den připomíná
 C7 F C
 [: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
 G C
 ať ti každéj den připomíná. :]

1.

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
 takový trochu trhlý můj já.
 Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
 i když obrovskou práci to dá.

2.

Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
 ani já nejsem žádný ideál,
 hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
 to je pouto, co vede nás dál.

Válka růží

Spirituál kvintet

1.

Dmi Gmi Dmi A
 Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
 Dmi Gmi Dmi A
 nad ztichlým polem válečným, derry down,
 F C A Dmi Bb A
 jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
 Dmi Gmi A Dmi
 je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.

2.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
 kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
 na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
 je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

3.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 dva rody živí jeden hněv, derry down,
 kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
 je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

4.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 však hlína pije jednu krev, derry down,
 ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
 je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek / Denver, Danoff, Niverty

1.

G **Emi**
Někde v dálce cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

Refrén:

G **D** **Emi** **C**
Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G **D** **C** **G**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Refrén:

Emi **D** **G**
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C **G** **D**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi **F**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **D7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

Refrén:

G **D** **G**
+ [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Vítr to ví

Bob Dylan

1.

C F C Ami
 Míle a míle jsou cest, které znám,
 C F G
 jdou trávou i úbočím skal.
 C F C Ami
 Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
 C F G
 a já na všech s vámi stál.
 C F C Ami
 Proč ale blátem nás kázali vést
 C F G
 a špínou si třísnilí šat.

Refrén:

F G C Ami
 To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
 F G C
 ten vítr, co začal právě vát.

2.

Míle a míle se táhnou těch cest
 a dál po nich zástupy jdou.
 Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou.
 Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
 spí v hlíně těch práchnivých cest.

3.

Dejte mi stéblo a já budu rád
 i stéblo je záchranný pás.
 Dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás:
 Proč jen se účel tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát?

Vodník

Petr Lutka / Jiří Zych

1.

E

Přišel k nám divnej pán, měl zelenej frak,

voda z něj kapala, z kapsy mu koukal rak,

D A E A E A

že by prosil poníženež dostat práci k děláni,

D A E A E A

mohl by prej jezdit s lodkou nebo učit plavání.

2.

Přišel k nám divnej pán, měl zelenej frak,

voda z něj kapala, z kapsy mu koukal rak,

já povídám: "Divnej pane, nebo lépe: vodníku,

my takový dobře známe, at' jseš zpátky v rybníku!"

3.

Pa pa pa ...,

vodníkovi po těch slovech zcela vyschl mokrý šos,

zato slzy jako hráchy začaly mu máčet nos.

4.

Povídá: "Já bych rád do rybníka šel,

nemohu, nemohu, smrt bych z toho měl,

do rybníka vypustili odpad z místní chemičky,

po hladině břichem vzhůru plavou chcíplý rybičky."

5.

"Nemohu, nemohu do rybníka jít,

nemohu, nemohu, smrt bych z toho mohl mít,

kdyby takhle vypustili odpad z každý fabriky,

to by brzo vyhubili všechny český vodníky."

6.

"Nemohu, nemohu do rybníka jít,

nemohu, nemohu, smrt bych z toho mohl mít,"

když se zdálo všechno marný a chtěl život skončiti,

přijali jej do vodárny, bude vodu čistiti.

Zatracenej život

Greenhorns / Seitz, Rader, Louis

1.

C F C
 To bylo v Dakotě po vejplatě,
 G7
 whisky jsem tam pašoval,
 C C7 F C
 a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
 G7 C
 s holkou jsem tam špásoval.

2.

Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
 okolo červených skal,
 než jsem jí stačil říct, že je hezká,
 zpěněnej býk se k nám hnal.

Refrén:

C F C
 Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
 G
 pak jsem ho za rohy vzal,
 C C7 F C
 udělal přemet a jako tur řval,
 G C
 do dále upaloval.

3.

To bylo v Dawsonu tam v saloonu
 a já jsem zase přebral,
 všechny svý prachy jsem měl v talonu,
 na život jsem nadával.

4.

Zatracenej život, čert aby to spral,
 do nebe jsem se rouhal,
 než jsem se u baru vzpamatoval,
 Belzebub vedle mě stál.

Refrén:

5.

Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
 než bys napočítal pět,
 Dáblovým kaňonem musel jsem jet,
 když jsem se navracel zpět.

6.

Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
 schylovalo se k dešti,
 Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
 zavětril jsem neštěstí.

Refrén:

Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
 potom mě za nohy vzal,
 udělal přemet a jako tur řval,
 do dále upaloval.

Zelené pláně

Spirituál kvintet / Gilkyson, Dehr, Miller

1.

Ami Dmi Ami E
 Tam, kde zem duní pod kopyty stád,
 Ami Dmi Ami E
 znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
 F G7 C A7
 čpí tam pot koní a voní tymián,
 Dmi G7 C Ami
 kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
 Ami Dmi Ami E Ami
 rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
 až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
 prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
 sám znenadáni v tý pláni zelený.

Refrén:

F G7 C
 Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
 F G7 C
 jenom jako dřív mě žití netěší,
 Ami Dmi
 když hlídám stáj a slyším vítr dout,
 Ami Dmi H7 E
 prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

3.

Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
 dál že jen pro ni tu voní tymián,
 vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítřa ráno v pět

Jarek Nohavica

1.

Ami C
 Až mě zítřa ráno v pět ke zdi postaví,
 F G C
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
 Dmi G7 C Ami
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
 Dmi E Ami
 a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
 Dmi E Ami
 a pak vzpomenu si na tebe.

2.

Až zítřa ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3.

Až zítřa ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4.

Až zítřa ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij ...

Zlatokop Tom

1.

D
Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat
Ddim A7
že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodnul se hnedle
D
že se vydá na Západ.

G D E A7
z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

D
Taky prut a červy, do torny dal konzervy
A7 D G D
a jel zlato vyhledat.

Refrén:

D E
Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád
A7 D G D
jen ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
G D
Bez tebe život nic není
E A7
jen ty jsi to moje hatapata potěšení
D
zkrátka a dobře: ty jsi to moje zlato
E A7 D
zlato kočičí.

2.

Říkal že je zlatokop, vo zlato ani nezakop
neví, jak vypadá.
A jak tak dlouho kopal, tak dostal na to dopal
přešla ho nálada.
Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt brandy whisky v baru.
Za poslední nuget svý holce koupil puget
a pak jí zazpíval:

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Hoboes

*:

Dmi Ami
 To znám, to dobře znám, znám, znám, znám,
 E7 Ami
 na kolejích nejsem nikdy sám.

1.

Ami
 Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,
 Dmi
 veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
 E7
 v boudě dobrej mašinfíra nejni žádnéj srab,
 Ami E7 Ami
 i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
 E E7 Ami
 jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

2.

Když z komína vod mašiny letí černej dým,
 na tom světě jenom jednu věc na tudy vím,
 na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
 na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
 jó, chudej hobo není nikdy sám.

Refrén:

Dmi Ami
 To znám, to dobře znám, znám, znám, znám,
 E7 Ami
 na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
 Dmi Ami
 to znám, to dobře znám, znám, znám, znám,
 E7 Ami
 na kolejích nejsem nikdy sám.

3.

Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
 vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
 radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,
 na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
 jó, chudej hobo není nikdy sám.

4.

Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
 místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
 navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
 i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
 jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Refrén:

5.

Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6.=2.

Refrén:

Zůstávám sám

Asonance

Refrén:

C Fmaj7 C Fmaj7 C G C
 Zůstávám sám, láska má tě hledá,
 G Ami F Dmi G C Fmaj7 C
 k ránu usínám, má touha spát mi nedá, zůstávám sám.

1.

C F C F G
 Zář slunce oknem mým sem s ptačí písni vchází,
 F G C F Dmi G
 tebe však, láska má, tu stále nenachází.

Refrén:

2.

Ve snech svých mám tě blíž a z lesů zpěv tvůj zvoní,
 vídávám tvou tvář, když vřes na stránkách voní.

Refrén:

3.

Tak léto ubíhá, já lidí dál se ptávám,
 květy, co ráda máš, dál na polštář ti dávám.

Refrén:

Zvláštní znamení touha

Wabi Ryvola

1.

Ami Dmi7
 Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
 E7 Ami
 mlčenlivej zástup kamarádů,
 Dmi7
 siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
 G C
 blíží se s duněním vodopádů.
 A Dmi G C
 Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
 Ami Dmi Ami E7 Ami
 postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.

Refrén:

C Emi Ami E
 Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
 F Dmi A
 dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
 C Emi Ami E
 zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
 F Dmi A
 obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2.

Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
 vichřice a sníh je doprovází,
 maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
 úbočíma našich hor a strání.
 Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
 za nechtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

Refrén:

Žít, žít

1.

D
Až přijde čas, tak pochopíš,
G A D
že život za lásku položíš,

šťěstí je největší bohatství,
G A D
já mít tu moc, tak vás podělím.

Refrén:

D
Žít, žít, za láskou jít,
G A
šťěstí rozdávat, růže rozsévat
D
a žít, žít, za láskou jít,
G A
ona jediná velké kouzlo má
D A A7
a nás spoutává.

2.

Setři si slzy z očí svých,
já vím, kam se poděl tvůj šťastný smích,
zpívej tu píseň se mnou dál,
možná, že přehlušíš povel "pal!"

3.

Zas běží lidé do války,
proč řve hlas bubnu do dálky,
řekni svou písní vojákům:
"Připněte růže k bodákům!"